

Euroopa Liidu Teataja

C 111 E

48. aastakäik

Eestikeelne väljaanne

Teave ja teatised

11. mai 2005

<u>Teatis nr</u>	Sisukord	Lehekülg
	I Teave	
	Nõukogu	
2005/C 111 E/01	Nõukogu 20. detsembri 2004. aasta ühine seisukoht (EÜ) nr 14/2005 eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv, mis käsitleb suplusvee kvaliteedi juhtimist ja millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 76/160/EMÜ	1
2005/C 111 E/02	Nõukogu 22. detsembri 2004. aasta ühine seisukoht (EÜ) nr 15/2005 eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega muudetakse ühisiiridel kontrolli järkjärgulise kaotamise kohta 14. juunil 1985. aastal sõlmitud Schengeni lepingu rakenduskonventsiooni osas, mis käsitleb liikmesriikides sõidukite registreerimistunnistuste väljaandmise eest vastutavate teenistuste juurdepääsu Schengeni infosüsteemile ⁽¹⁾	19
2005/C 111 E/03	Nõukogu 24. jaanuari 2005. aasta ühine seisukoht (EÜ) nr 16/2005 Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi vastuvõtmiseks, millega muudetakse nõukogu direktiivi 76/115/EMÜ mootorsõidukite turvavööde kinnituspunkte käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta ⁽¹⁾	23
2005/C 111 E/04	Nõukogu 24. jaanuari 2005. aasta ühine seisukoht (EÜ) nr 17/2005 Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi vastuvõtmiseks, millega muudetakse nõukogu direktiivi 77/541/EMÜ mootorsõidukite turvavöösid ja turvasüsteeme käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta ⁽¹⁾	28
2005/C 111 E/05	Nõukogu 24. jaanuari 2005. aasta ühine seisukoht (EÜ) nr 18/2005 Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi vastuvõtmiseks, millega muudetakse nõukogu direktiivi 74/408/EMÜ, mis käsitleb mootorsõidukite istmeid, nende kinnituspunkte ja peatugesid ⁽¹⁾	33

ET

⁽¹⁾ EMPs kohaldatav tekst

I

(Teave)

NÕUKOGU

NÕUKOGU ÜHINE SEISUKOHT (EÜ) nr 14/2005,

20. detsember 2004,

eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu ... direktiiv 2005/.../EÜ suplusvee kvaliteedi juhtimise kohta, millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 76/160/EMÜ

(2005/C 111 E/01)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut ja eriti selle artikli 175 lõiget 1,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust, ⁽¹⁾

võttes arvesse regioonide komitee arvamust, ⁽²⁾

toimides vastavalt asutamislepingu artiklis 251 sätestatud menetlusele ⁽³⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Tuginedes komisjoni teatisele säästva arengu kohta on Euroopa Ülemkogu välja toonud eesmärgid üldiseks juhindumiseks sellistes eelisvaldkondades nagu loodusvarad ja rahvatervis.
- (2) Vesi on piiratud loodusvara, mille kvaliteeti *per se* tuleb hinnata, hoida, juhtida ja kaitsta. Pinnavesi on uuenev ressurss, mille võime taastuda inimtegevuse halbadest mõjudest on eriti piiratud.
- (3) Ühenduse keskkonnapoliitika peaks püüdlema kaitstuse kõrge taseme poole ning aitama kaasa keskkonna kvaliteedi hoidmisele, kaitsmisele ja parandamisele ning inimese tervise kaitsmisele.

- (4) Detsembris 2000 võttis komisjon vastu teatise Euroopa Parlamendile ja nõukogule uue suplusvee alase poliitika väljatöötamise kohta ja algatas laiaulatuslikud konsultatsioonid kõikide huvitatud ja asjaomaste pooltega. Nende konsultatsioonide peamiseks tulemuseks oli üldine toetus viimastel teaduslikel tõenditel põhineva uue direktiivi väljatöötamisele ja erilise tähelepanu pööramisele üldsuse laiemale kaasamisele.

- (5) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. juuli 2002. aasta otsus nr 1600/2002/EÜ, millega võetakse vastu kuues ühenduse keskkonnavaline tegevusprogramm, ⁽⁴⁾ sisaldab kohustust tagada suplusvee kõrge kaitstuse tase, sealhulgas 8. detsembri 1975. aasta direktiivi 76/160/EMÜ suplusvee kvaliteedi kohta ⁽⁵⁾ läbivaatamise teel.

- (6) Vastavalt asutamislepingule peab ühendus keskkonnapoliitika ettevalmistamisel muuhulgas arvesse võtma kättesaadavaid teaduslikke ja tehnilisi andmeid. Käesolev direktiiv peaks kõrge kaitstuse taseme saavutamiseks ning mikrobioloogiliste terviseriskide prognoosimiseks lähtuma teaduslikest tõenditest ning kasutama kõige usaldusväärsemaid indikaator-näitajaid. Kiiresti tuleks läbi viia uusi epidemioloogilisi uuringuid, mis käsitleks suplemisega seotud riske, eriti magevees.

⁽¹⁾ ELT C 220, 16.9.2003, lk 39.

⁽²⁾ ELT C 244, 10.10.2003, lk 31.

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi 21. oktoobri 2003. aasta arvamus (ELT C 82 E, 1.4.2004, lk115). Nõukogu 20. detsembri 2004. aasta ühine seisukoht ja Euroopa Parlamendiseisukoht (Euroopa Liidu Teataja seni avaldamata).

⁽⁴⁾ EÜT L 242, 10.9.2002, lk 1.

⁽⁵⁾ ELT L 31, 5.2.1976, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 807/2003 (ELT L 122, 16.5.2003, lk 36).

- (7) Et tõsta efektiivsust ja parandada ressursside mõistlikku kasutamist peab käesolev direktiiv olema tihedalt kooskõlas muude vett käsitlevate ühenduse õigusaktidega nagu nõukogu 21. mai 1991. aasta direktiiv 91/271/EMÜ asulareovee puhastamise kohta, ⁽¹⁾ 12. detsembri 1991. aasta direktiiv 91/676/EMÜ veekogude kaitsmise kohta põllumajandusest lähtuva nitraadireostuse eest ⁽²⁾ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2000. aasta direktiiv 2000/60/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse veepoliitika alane tegevusraamistik. ⁽³⁾
- (8) Huvirühmadele peaks edastama asjaomast teavet kavandavate meetmete ja nende rakendamise seisu kohta. Üldsus peaks saama asjakohast ja õigeaegset teavet suplusvee kvaliteedi seirel ja riskijuhtimisel võetud meetmete tulemuste kohta, et vältida terviseriske, eriti prognoositavate lühiajalise reostuse või ebaharilike olukordade kontekstis. Tuleks rakendada uut tehnoloogiat, mis võimaldab üldsust efektiivselt ja võrreldavalt informeerida suplusveekogudest kogu ühenduse piires.
- (9) Seire eesmärgil tuleb rakendada analüüsi ühtlustatud meetodeid ja põhimõtteid. Suplusvee realistliku klassifikatsiooni koostamiseks on vaja pikaajalisi vaatlusi ja kvaliteedi hindamist.
- (10) Vastavus peaks põhinema asjakohastel haldusmeetmetel ja kvaliteedi tagamisel, mitte ainult mõõtmistel ja arvutustel. Seepärast on asjakohane, et paremaks riskidest arusaamiseks ja nendest tingitud kvaliteedijuhtimise meetmete rakendamiseks kasutatakse suplusvee profiilide süsteemi. Samal ajal tuleb erilist tähelepanu pöörata kvaliteedistandardite järgimisele ja sidusale üleminekule direktiivi 76/160/EMÜ nõuetelt.
- (11) 25. juunil 1998 kirjutas ühendus alla ÜRO Euroopa Majandusorganisatsiooni keskkonnateabe kättesaadavuse, keskkonnanägemise üle otsustamises üldsuse osalemise ning neis asjus kohtu poole pöördumise konventsioonile ("Århusi konventsioon"). Pidades silmas ühendusepoolset konventsiooni ratifitseerimist, peavad ühenduse õigusaktid olema sellega kooskõlas. Seepärast on asjakohane, et käesolevas direktiivis sisalduvad sätted üldsuse juurdepääsu kohta teabele ja üldsuse osalemise kohta direktiivi rakendamisel.
- (12) Kuna liikmesriigid ei suuda piisaval määral saavutada käesoleva direktiivi eesmärki, nimelt liikmesriikide poolt ühtsete standardite alusel kogu ühenduse ulatuses suplusvee hea kvaliteedi ja selle kõrge kaitstuse taseme saavutamine, ning see on paremini saavutatav ühenduse tasandil, võib ühendus võtta meetmeid kooskõlas asutamislepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Vastavalt samas artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõttele ei lähe käesolev direktiiv kaugemale nende eesmärkide saavutamiseks vajalikust.
- (13) Käesoleva direktiivi rakendamiseks vajalikud meetmed peaks võtma vastu kooskõlas nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsusega 1999/468/EÜ, mis kehtestab komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused. ⁽⁴⁾
- (14) Ühenduse suplusvee alase poliitika jätkuv tähtsus on ilmne igal suplushooajal, sest see kaitseb üldsust juhusliku ja pideva reostuse levimise eest ühenduse supluspiirkondades või nende läheduses. Suplusvee üldine kvaliteet on märkimisväärselt paranenud alates direktiivi 76/160/EMÜ jõustumisest. See direktiiv peegeldab siiski kahekümnenda sajandi seitsmekümnendate aastate alguse teadmiste taset ja kogemusi. Suplusvee kasutamise viisid on sellest ajast muutunud, samuti teaduslike ja tehniliste teadmiste tase. Seetõttu tuleks nimetatud direktiiv tunnistada kehtetuks.

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

I PEATÜKK

ÜLDSÄTTED

Artikkel 1

Eesmärk ja reguleerimisala

1. Käesolev direktiiv näeb ette sätteid:

- a) suplusvee kvaliteedi seireks ja klassifitseerimiseks;
- b) suplusvee kvaliteedi juhtimiseks ja
- c) üldsusele suplusvee kvaliteedi kohta teabe andmiseks.

2. Käesoleva direktiivi eesmärk on keskkonna kvaliteedi hoidmine, kaitsmine ja parandamine ning inimtervise kaitsmine, täiendades direktiivi 2000/60/EÜ.

⁽¹⁾ EÜT L 135, 30.5.1991, lk 40. Direktiivi on viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 1882/2003 (ELT L 284, 31.10.2003, lk 1).

⁽²⁾ EÜT L 375, 31.12.1991, lk 1. Direktiivi on muudetud määrusega (EÜ) nr 1882/2003.

⁽³⁾ EÜT L 327, 22.12.2000, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud otsusega nr 2455/2001/EÜ (EÜT L 331, 15.12.2001, lk 1).

⁽⁴⁾ EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23.

3. Käesolevat direktiivi kohaldatakse kõikide pinnaveekogude suhtes, kus pädeva asutuse hinnangul käib suplemas suur hulk inimesi ning milles suplemist ei ole alaliselt keelatud või mille suhtes ei ole antud alalist soovitus seal mitte supelda (edaspidi "suplusvesi"). Seda ei kohaldata:

- a) ujumisbasseinide ja terviseveebasseinide suhtes;
- b) survepõhjavee suhtes, mida töödeldakse või kasutatakse raviks;
- c) kunstlikult tekitatud survepõhjavee suhtes, mis on pinna- ja põhjaveest eraldatud.

Artikkel 2

Mõisted

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

- 1) Mõistetel *pinnavesi*, *põhjavesi*, *maismaavesi*, *üleminekuvesi*, *rannikuvesi* ja *vesikond* on sama tähendus nagu direktiivis 2000/60/EÜ.
- 2) *Pädev asutus* — asutus või asutused, mille liikmesriik on määranud vastutama käesoleva direktiivi nõuete elluviimise eest või mõni muu asutus või organ, millele see roll on delegeeritud.
- 3) *Alaline seoses suplemise keeluga* või soovitusel mitte supelda — kestab vähemalt ühe terve suplushooaja.
- 4) *Suur hulk* (seoses suplejatega) — arv, mida pädev asutus peab küllalt suureks, võttes eelkõige arvesse varasemaid suundumusi või olemasolevat infrastruktuuri või ehitisi või teisi vahendeid suplemise soodustamiseks.
- 5) *Reostus* — mikrobioloogilise saaste või muude suplusvee kvaliteeti mõjutavate organismide või jäätmete olemasolu, mis ohustavad suplejate tervist ja mis on osutatud artiklites 8 ja 9 ning I lisa veerus A.
- 6) *Suplushooaeg* — ajavahemik, mil võib eeldada suurt hulka suplejaid.
- 7) *Kvaliteedijuhtimisvahendid* — järgmised suplusvee suhtes võetavad meetmed:
 - a) suplusvee profiili koostamine ja säilitamine;
 - b) seirekalendri kehtestamine;
 - c) suplusvee seire;
 - d) suplusvee kvaliteedi hindamine;

- e) suplusvee klassifitseerimine;
 - f) suplusvett mõjutada ja suplejate tervist ohustada võiva reostuse põhjuste väljaselgitamine ja hindamine;
 - g) üldsusele teabe andmine;
 - h) meetmete tarvitusele võtmine, mis hoiaks ära suplejate kokkupuute reostusega;
 - i) tegutsemine eesmärgiga vähendada reostuse ohtu.
- 8) *Lühiajaline reostus* — I lisa veerus A toodud mikrobioloogiline saaste, millel on selgelt määratletavad põhjused, mis ei mõjuta tavaliselt suplusvee kvaliteeti kauem kui umbes 72 tundi ja mille prognoosimiseks käsitlemiseks on pädev asutus kehtestanud korra nagu sätestatud II lisas.
- 9) *Ebaharilik olukord* — sündmus või mitu sündmust, mis konkreetsetes asukohtas mõjutavad suplusvee kvaliteeti ja mis eeldatavasti ei kordu tihemini kui keskmiselt üks kord iga nelja aasta jooksul.

- 10) *Suplusvee kvaliteeti iseloomustavate andmete kogu* — vastavalt artiklile 3 kogutud andmed.
- 11) *Suplusvee kvaliteedi hindamine* — suplusvee kvaliteedi hindamise protsess, milles kasutatakse II lisas määratletud hindamismeetodit.
- 12) *Tsüanobakterite levik* — tsüanobakterite akumulatsioon kirme, mati või ujumudana.
- 13) *Mõistel asjaomane üldsus* on sama tähendus nagu nõukogu 27. juuni 1985. aasta direktiivis 85/337/EMÜ teatavate riiklike ja eraprojektide keskkonnamõju hindamise kohta. ⁽¹⁾

II PEATÜKK

SUPLUSVEE KVALITEET JA HALDAMINE

Artikkel 3

Seire

1. Liikmesriigid määravad igal aastal kindlaks kõik suplusveekogud ja määratlevad suplushooaja kestuse. Esmakordselt teevad nad seda enne artikli 18 lõikes 1 osutatud kuupäevale järgneva esimese suplushooaja algust.
2. Liikmesriigid tagavad, et I lisa veerus A toodud parameetrite seire toimuks vastavalt IV lisale.

⁽¹⁾ EÜT L 175, 5.7.1985, lk 40. Direktiivi on viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2003/35/EÜ (ELT L 156, 25.6.2003, lk 17).

3. Seirekoht on koht suplusveekogus, kus

Artikkel 4

a) on eeldatavasti kõige rohkem suplejaid või

Suplusvee kvaliteedi hindamine

b) tulenevalt suplusvee profiilist eeldatakse kõige suuremat reostuse ohtu.

4. Enne iga suplushooaja algust kehtestatakse iga suplusveekogu seirekalender, esmakordselt tehakse seda enne kolmanda täis-suplushooaja algust pärast käesoleva direktiivi jõustumist. Seire toimub mitte hiljem kui neli päeva pärast seirekalendris märgitud aega.

5. Liikmesriigid võivad I lisa veerus A toodud parameetrite seirega alustada esimesel täis-suplushooajal pärast käesoleva direktiivi jõustumist. Sellel juhul toimub seire IV lisas määratletud sagedusega. Sellise seire tulemusi võib kasutada artiklis 4 nimetatud suplusvee kvaliteeti iseloomustavate andmete kogu koostamiseks. Niipea kui liikmesriigid alustavad käesoleva direktiivi kohast seiret, võivad nad lõpetada direktiivi 76/160/EMÜ lisas sätestatud näitajate seire.

6. Proove, mis võetakse lühiajalise reostuse ajal, ei pea arvesse võtma. Need asendatakse vastavalt IV lisale võetud proovidega.

7. Ebaharilikes olukordades võib lõikes 4 nimetatud seirekalendri järgimise peatada. Selle järgimist jätkatakse niipea kui võimalik pärast ebahariliku olukorra lõppu. Uued proovid võetakse pärast ebahariliku olukorra lõppu niipea kui võimalik ning need asendavad proove, mis ebahariliku olukorra tõttu võtmata jäid.

8. Liikmesriigid teatavad kõikidest seirekalendri järgimise peatamistest ja nende põhjustest komisjonile. Sellised aruanded esitavad nad hiljemalt koos artiklis 13 ettenähtud järgmise aastaaruandega.

9. Liikmesriigid tagavad, et suplusvee kvaliteedi analüüs toimub vastavalt I lisas kirjeldatud standardmeetoditele ning V lisas sätestatud eeskirjadele. Liikmesriigid võivad siiski lubada teiste meetodite ja eeskirjade kasutamist, kui nad suudavad näidata, et saadud tulemused on võrdväärsed I lisas kirjeldatud meetodite ja V lisas sätestatud eeskirjade kasutamisel saadutega. Liikmesriigid, kes lubavad selliste samaväärsete meetodite või eeskirjade kasutamist, esitavad komisjonile kogu asjakohase teabe kasutatud meetodite ja eeskirjade ning nende samaväärsuse kohta.

1. Liikmesriigid tagavad, et suplusvee kvaliteeti iseloomustavate andmete kogud koostatakse I lisa veerus A toodud näitajate seire teel.

2. Suplusvee kvaliteeti hinnatakse:

a) iga suplusveekogu;

b) pärast iga suplushooaja lõppu;

c) suplusvee kvaliteeti iseloomustavate andmete kogu põhjal, mis on koostatud konkreetse suplushooaja ja kolme eelneva suplushooaja kohta ja

d) vastavalt II lisas sätestatud menetlusele.

Liikmesriigid võivad siiski otsustada hinnata suplusvee kvaliteeti ainult kolme eelneva suplushooaja kohta koostatud suplusvee kvaliteeti iseloomustavate andmete kogu põhjal. Kui liikmesriik teeb sellise otsuse, teatab ta sellest eelnevalt komisjonile. Ta teatab komisjonile ka sellest, kui ta järgnevalt otsustab suplusvee kvaliteeti hakata hindama jälle nelja suplushooaja põhjal. Liikmesriigid ei tohi kohaldatavat hindamisperioodi muuta tihedamini kui üks kord viie aasta jooksul.

3. Suplusvee kvaliteedi hindamiseks kasutatavad suplusvee kvaliteeti iseloomustavate andmete kogud koosnevad alati vähemalt 16 proovist või IV lisa punktis 2 nimetatud erilistel asjaoludel 12 proovist.

4. Tingimusel, et

— lõike 3 nõue on täidetud või

— suplusveekogude puhul, milles suplushooaeg ei kesta üle 8 nädala ja hindamiseks kasutatav suplusvee kvaliteeti iseloomustavate andmete kogu koosneb vähemalt 8 proovist,

võib suplusvee kvaliteeti hinnata suplusvee kvaliteeti iseloomustavate andmete kogu põhjal, mis on koostatud vähem kui nelja suplushooaja kohta, kui:

a) suplusveekogu on hiljuti määratletud suplusveekoguna;

b) on toimunud muutused, mis tõenäoliselt mõjutavad suplusvee klassifikatsiooni vastavalt artiklile 5, mispuhul viiakse hindamine läbi ainult pärast muutuste toimumist kogutud proovidest koosneva suplusvee kvaliteeti iseloomustavate andmete kogu põhjal või

c) suplusvee kvaliteeti on juba vastavalt direktiivi 76/160/EMÜ nõuetele hinnatud, mispuhul kasutatakse kõnealuse direktiivi kohaselt kogutud samaväärseid andmeid; sel juhul loetakse direktiivi 76/160/EMÜ lisa näitajad 2 ja 3 samaväärseks käesoleva direktiivi I lisa veeru A näitajatega 2 ja 1.

5. Liikmesriigid võivad suplusvee kvaliteedi hindamise alusel olemasolevad suplusveekogud klassidesse jaotada või rühmitada. Olemasolevaid suplusveekogusid võib rühmitada ainult juhul, kui need:

- a) külgnevad üksteisega;
- b) on vastavalt lõigetele 2, 3 ja lõike 4 punktile c saanud eelneva nelja aasta jooksul samasuguse hinnangu ja
- c) on suplusvee profiilidega, milles on määratletavad ühised riskifaktorid või riskifaktorite puudumine.

Artikkel 5

Suplusveekogude klassifikatsioon ja kvaliteedi seisund

1. Artikli 4 alusel läbi viidud suplusvee kvaliteedi hindamise põhjal klassifitseerivad liikmesriigid vastavalt II lisas toodud kriteeriumidele suplusvee järgmiselt:

- a) "halb";
- b) "piisav";
- c) "hea" või
- d) "väga hea".

2. Esimene käesoleva direktiivi nõuetele vastav klassifitseerimine lõpetatakse 2015. aasta suplushooaja lõpuks.

3. Liikmesriigid tagavad, et 2015. aasta suplushooaja lõpuks on kõik suplusveekogud vähemalt "piisava" kvaliteediga. Nad võtavad tarvitusele realistlikke ja proportsionaalseid meetmeid, mida nad peavad vajalikeks selleks, et suurendada "väga heade" või "headena" klassifitseeritud suplusveekogude arvu.

4. Olenemata lõike 3 üldisest nõudest võivad suplusveekogud ajutiselt olla klassifitseeritud kvaliteedilt "halbadena" ning siiski vastata käesoleva direktiivi nõuetele. Peab kindlaks tegema põhjused, miks ei ole võimalik saavutada "piisavat" kvaliteeti. Sellisel juhul tagavad liikmesriigid, et täidetakse järgmisi tingimusi:

- a) Iga kvaliteedilt "halvana" klassifitseeritud suplusveekogu suhtes tuleb võtta tarvitusele järgmisi meetmeid klassifitseerimisele järgnevat suplushooajast alates:

i) piisavad kvaliteedijuhtimise meetmed, kaasa arvatud suplemise keeld või soovitus mitte supelda, et vältida suplejate kokkupuudet reostusega ja

ii) piisavad kvaliteedijuhtimise meetmed, et vältida, vähendada või kõrvaldada reostuse põhjused.

b) Kui suplusvesi on klassifitseeritud kvaliteedilt "halvana" viie järjestikuse aasta jooksul, kehtestatakse alaline suplemise keeld või antakse alaline soovitus mitte supelda. Liikmesriik võib siiski kehtestada alalise suplemise keelu või anda alalise soovitus mitte supelda enne viieaastase perioodi lõppu, kui ta leiab, et "piisava" kvaliteedi saavutamine oleks võimatu või ebaproportsionaalselt kulukas.

5. Alati kui kehtestatakse alaline suplemise keeld või antakse alaline soovitus mitte supelda, teatatakse üldsusele, et kõnealune ala ei ole enam suplusveekogu ning lisatakse ümberklassifitseerimise põhjused.

Artikkel 6

Suplusvee profiil

1. Liikmesriigid tagavad, et koostatakse suplusvee profiilid vastavalt III lisale. Suplusvee profiil võib hõlmata üht suplusveekogu või rohkem kui üht kõrvutiasetsevat suplusveekogu. Suplusvee profiilid koostatakse esmakordselt (*)

2. Suplusvee profiilid vaadatakse üle ja ajakohastatakse vastavalt III lisas sätestatule.

3. Suplusvee profiilide koostamisel, ülevaatamisel ja ajakohastamisel kasutatakse piisavalt käesoleva direktiivi suhtes asjakohaseid direktiivi 2000/60/EÜ kohaselt kogutud seire- ja hindamisandmeid.

Artikkel 7

Erakorralistes olukordades võetavad kvaliteedijuhtimise meetmed

Liikmesriigid tagavad, et kui nad on teadlikud ootamatutest olukordadest, millel on või ilmselt võib olla halb mõju suplusvee kvaliteedile ja suplejate tervisele, võetakse tarvitusele õigeaegsed ja piisavad kvaliteedijuhtimise meetmed. Nende meetmete hulka kuuluvad üldsuse teavitamine ja vajaduse korral ajutine suplemise keelamine.

(*) Kuus aastat pärast käesoleva direktiivi jõustumise kuupäeva.

Artikkel 8

Tsüanobakteriaalne risk

1. Kui suplusvee profiil viitab võimalikule tsüanobakterite levikule, viiakse läbi asjakohane seire, et õigeaegselt tuvastada terviseriske.

2. Kui toimub tsüanobakterite levik ja on tuvastatud terviserisk või seda eeldatakse, võetakse koheolevateks vajadustele vastavalt kvaliteedijuhtimise meetmed, kaasa arvatud üldsuse teavitamine, et ära hoida reostusega kokkupuudet.

Artikkel 9

Teised näitajad

1. Kui suplusvee profiil viitab makrovetikate ja/või mere fütoplanktoni leviku laienemise suundumusele, viiakse läbi uuring, et määratleda nende lubatavus ja terviseriskid ning võetakse tarvitusele vajalikud kvaliteedijuhtimise meetmed, kaasa arvatud üldsuse teavitamine.

2. Suplusveekogusid kontrollitakse visuaalselt, et teha kindlaks selline reostus nagu tõrva jäägid, klaas, plastik, kumm ja muud jäätmed. Kui leitakse selline reostus, võetakse vajalikud kvaliteedijuhtimise meetmed, kaasa arvatud üldsuse teavitamine vajaduse korral.

Artikkel 10

Koostöö piiriveekogude osas

Kui vesikond põhjustab piiriülest mõju suplusvee kvaliteedile, teevad asjassepuutuvad liikmesriigid käesoleva direktiivi rakendamisel vastavalt vajadusele koostööd, sealhulgas asjakohane teabevahetus ja ühine tegevus nende mõjude ohjamiseks.

III PEATÜKK

TEABEVAHETUS

Artikkel 11

Üldsuse kaasamine

Liikmesriigid edendavad üldsuse kaasamist käesoleva direktiivi rakendamises, andes asjaomasele üldsusele võimaluse ettepanek-

kute, märkuste ja kaebuste esitamiseks. Pädevad asutused võtavad kogu saadud teavet asjakohaselt arvesse.

Artikkel 12

Üldsuse teavitamine

1. Liikmesriigid tagavad, et järgnevat teavet levitatakse suplushooaja jooksul aktiivselt ja et see tehakse viivitamatult kättesaadavaks hõlpsalt juurdepääsetavates kohtades kõigi suplusveekogude lähimbrustes:

- a) suplusvee kehtiv klassifikatsioon;
- b) vastavalt III lisale koostatud suplusvee profiili üldine kirjeldus üldarusaadavas keeles;
- c) suplusvee korral, milles esineb lühiajalist reostust:
 - teade, et suplusvesi on lühiajaliselt reostatud,
 - päevade arv, mille jooksul sellise reostuse pärast eelmisel suplushooajal oli suplemine keelatud või soovitati mitte supelda, ja
 - hoiatus, kui vesi on või võib saada reostatud;
- d) ebaharilike olukordade puhul nende iseloom ja eeldatav kestus;
- e) kui suplemine on keelatud või mittesoovitav, teade üldsusele koos põhjuste selgitamisega ja
- f) andmed allikate kohta, kust saab täielikumat teavet.

2. Liikmesriigid kasutavad vajalikke massiteabevahendeid ja tehnoloogiaid, kaasa arvatud Internet, et aktiivselt ja viivitamatult levitada lõikes 1 nimetatud teavet suplusvee kohta ning samuti järgmist teavet:

- a) suplusveekogude nimekiri;
- b) kõikide suplusveekogude klassifikatsioon kolme viimase aasta jooksul ja nende suplusvee profiil, kaasa arvatud käesoleva direktiivi kohaselt pärast viimast klassifitseerimist läbi viidud seire tulemused;
- c) suplusveekogude puhul, mille suplusvee kvaliteet on klassifitseeritud "halvaks", teave reostuse põhjuste kohta ja meetmed, mida võetakse tarvitusele suplejate reostusega kokkupuute vältimiseks ning artikli 5 lõikes 4 nimetatud reostuse põhjustega toimetulekuks tarvitusele võetavad meetmed ja

d) suplusveekogude puhul, kus esineb lühiajalist reostust, üldine teave:

- tingimustest, mis võivad põhjustada lühiajalise reostuse,
- sellise reostuse tõenäosuse ja võimaliku kestuse kohta,
- reostuse põhjuste, võimalike lahenduste ja meetmete kohta, mis võetakse tarvitusele vältimaks suplejate kokkupuudet reostusega.

Punktis a osutatud nimekiri peab olema kättesaadav igal aastal enne suplushooaja algust. Seire tulemused tehakse kättesaadavaks nädala jooksul.

3. Alates viienda suplushooaja algusest, mis järgneb artikli 18 lõikes 1 osutatud kuupäevale, levitatakse lõigetes 1 ja 2 nimetatud teavet niipea kui see on kättesaadav.

4. Liikmesriigid ja komisjon teavitavad võimaluse korral üldsust, kasutades geograafilis-võrdlevat tehnikat ning esitavad teabe selgel ja arusaadaval viisil, eelkõige märkide ja sümbolite kujul.

Artikkel 13

Aruanded

1. Liikmesriigid edastavad komisjonile seire ja suplusvee kvaliteedi hindamise tulemused iga suplusveekogu kohta ning lisavad kirjelduse olulisematest tarvitusele võetud kvaliteedijuhtimise meetmetest. Selle teabe esitavad liikmesriigid eelneva suplushooaja kohta hiljemalt iga aasta 31. detsembriks. Nad alustavad selle esitamist, kui on läbi viidud esimene suplusvee kvaliteedi hindamine vastavalt artiklile 4.

2. Liikmesriigid teatavad komisjonile igal aastal enne suplushooaja algust kõikidest veekogudest, mis on määratletud suplusveekogudena, samuti eelmise aastaga võrreldes toimunud muutuste põhjendused. Esmakordselt teevad nad seda enne esimese suplushooaja algust, mis järgneb artikli 18 lõikes 1 nimetatud kuupäevale.

3. Kui käesoleva direktiivi kohaselt on alustatud suplusvee seiret, jätkub iga-aastane aruannete esitamine komisjonile direktiivi 76/160/EMÜ lõike 1 kohaselt niikaua kuni saab teha esimese hindamise käesoleva direktiivi alusel. Sellel perioodil ei võeta iga-aastastes aruannetes arvesse direktiivi 76/160/EMÜ lisa näitajat 1 ning direktiivi 76/160/EMÜ lisa näitajat 2 ja 3

loetakse võrdseteks käesoleva direktiivi I lisa veeru A näitajatega 2 ja 1.

4. Komisjon avaldab igal aastal kokkuvõtva aruande suplusvee kvaliteedist ühenduses, kaasa arvatud suplusvee klassifikatsioonid, vastavus käesoleva direktiivi nõuetele ja olulised tarvitusele võetud kvaliteedijuhtimise meetmed. Komisjon avaldab selle aruande iga aasta 30. aprilliks, ka Internetis. Aruande koostamisel kasutab komisjon võimaluse korral niipalju kui võimalik asjakohaste ühenduse õigusaktide ja eriti direktiivi 2000/60/EÜ alusel toimivaid andmete kogumise, hindamise ja esitamise süsteeme.

IV PEATÜKK

LÖPPSÄTTED

Artikkel 14

Aruandlus ja läbivaatamine

1. Komisjon esitab 2018. aastaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande käesoleva direktiivi rakendamise kohta.

2. Aruandes pööratakse erilist tähelepanu:

- a) komisjoni ja liikmesriikide koostööna läbi viidud asjakohaste Euroopa epidemioloogiliste uuringute tulemustele;
- b) teistele suplusvee kvaliteedinäitajatega seonduvatele teaduslikele, analüütilistele ja epidemioloogilistele arengutele ning
- c) Maailma Tervishoiuorganisatsiooni soovitudele.

3. Selle aruande ja laiendatud mõjude hinnangu põhjal võib komisjon vajaduse korral aruandele lisada ettepanekud käesoleva direktiivi muutmiseks.

Artikkel 15

Tehnilised kohandused ja rakendusmeetmed

Vastavalt artikli 16 lõikes 2 nimetatud korrale võib teha otsuse:

- a) määratleda suplusveekoguna EN/ISO standard mikrobioloogiliste meetodite võrdväärsuse kohta artikli 3 lõike 9 rakendamisel;
- b) kehtestada üksikasjalikud eeskirjad artikli 8 lõike 1 ja artikli 12 lõike 4 rakendamiseks;

- c) kohandada I lisa toodud näitajate analüüsimeetodeid, pidades silmas teaduse ja tehnika arengut;
- d) kohandada V lisa pidades silmas teaduse ja tehnika arengut;
- e) koostada juhend üksikute proovide hindamise ühtse metoodika kohta.

Artikkel 16

Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab komitee.
2. Kui viidatakse käesolevale lõikele, kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikleid 5 ja 7, võttes arvesse ka selle artiklit 8.
Otsuse 1999/468/EÜ artikli 5 lõikes 6 ettenähtud periood on kolm kuud.
3. Komitee võtab vastu oma töökorra.

Artikkel 17

Kehtetuks tunnistamine

1. Direktiiv 76/160/EMÜ tunnistatakse kehtetuks alates 31. detsembrist 2014. Vastavalt lõikele 2 ei mõjuta see kehtetuks tunnistamine liikmesriikide kohustusi seoses kehtetuks tunnistatavas direktiivis sätestatud ülevõtmise ja rakendamise tähtaegadega.
2. Niipea kui liikmesriik on võtnud kõik käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus-, haldus- ja praktilised meetmed tarvitusele, kohaldatakse käesolevat direktiivi 76/160/EMÜ asemel.
3. Viiteid kehtetuks tunnistatud direktiivile 76/160/EMÜ tõlgendatakse viidetena käesolevale direktiivile.

Artikkel 18

Rakendamine

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud seadused, määrused ja rakendussätted (*) Liikmesriigid teatavad sellest viivitamata komisjonile.

Kui liikmesriigid need meetmed vastu võtavad, lisavad nad nendesse või nende ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastuvõetud põhiliste siseriiklike õigusnormide teksti.

Artikkel 19

Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 20

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel,

Euroopa Parlamendi nimel

Nõukogu nimel

president

eesistuja

(*) Kolm aastat pärast käesoleva direktiivi jõustumise kuupäeva.

I LISA

MAISMAAVESI

	A	B	C	D	E
	Näitaja	Väga hea kvaliteet	Hea kvaliteet	Piisav kvaliteet	Analüüsi standardmeetodid
1	Soole enterokokid (pmü/100 ml)	200 (*)	400 (*)	360 (**)	ISO 7899-1 või ISO 7899-2
2	<i>Escherichia coli</i> (pmü/100 ml)	500 (*)	1 000 (*)	900 (**)	ISO 9308-3 või ISO 9308-1

(*) Põhineb 95 protsentiili hindamisel. Vt II lisa.

(**) Põhineb 90 protsentiili hindamisel. Vt II lisa.

RANNIKUVESI JA ÜLEMINEKUVESI

	A	B	C	D	E
	Näitaja	Väga hea kvaliteet	Hea kvaliteet	Piisav kvaliteet	Analüüsi standardmeetodid
1	Soole enterokokid (pmü/100 ml)	100 (*)	200 (*)	200 (**)	ISO 7899-1 või ISO 7899-2
2	<i>Escherichia coli</i> (pmü/100 ml)	250 (*)	500 (*)	500 (**)	ISO 9308-3 või ISO 9308-1

(*) Põhineb 95 protsentiili hindamisel. Vt II lisa.

(**) Põhineb 90 protsentiili hindamisel. Vt II lisa.

II LISA

SUPLUSVEE HINDAMINE JA KLASSIFIKATSIOON

1. HALB KVALITEET

Suplusveekogud klassifitseeritakse kvaliteedilt "halbadeks" kui suplusvee kvaliteeti iseloomustavate andmete kogu viimase hindamisperioodi kohta, ⁽¹⁾ mikrobioloogiliste loendite protsentiili väärtused ⁽²⁾ on halvemad ⁽³⁾ kui "piisava kvaliteedi" väärtused I lisa veerus D.

2. PIISAV KVALITEET

Suplusveekogud klassifitseeritakse kvaliteedilt "piisavateks":

- 1) kui suplusvee kvaliteeti iseloomustavate andmete kogus viimase hindamisperioodi kohta on mikrobioloogiliste loendite protsentiili väärtused võrdsed "piisava kvaliteedi" väärtustega I lisa veerus D või nendest paremad ⁽⁴⁾; ja
- 2) juhul, kui suplusvees esineb lühiajalist reostust, siis tingimusel, et:
 - i) võetakse tarvitusele vajalikke kvaliteedijuhtimise meetmeid, kaasa arvatud järelevalve, varajase hoiatamise süsteemid ja seire, eesmärgiga vältida suplejate kokkupuudet reostusega, neid hoiatades või vajaduse korral suplemist keelates;
 - ii) võetakse tarvitusele vajalikke kvaliteedijuhtimise meetmeid reostuse põhjuste vältimiseks, vähendamiseks või kõrvaldamiseks; ja
 - iii) Proovide arv, mida ei võetud arvesse vastavalt artikli 3 lõikele 6 lühiajaliste reostuste tõttu viimase hindamisperioodi jooksul, ei moodusta üle 15 % kogu proovide arvust selleks perioodiks koostatud seirekalendris või üle ühe proovi suplushooaja kohta, olenevalt sellest, kumb on suurem.

3. HEA KVALITEET

Suplusveekogud klassifitseeritakse kvaliteedilt "heaks":

- 1) kui suplusvee kvaliteeti iseloomustavate andmete kogus viimase hindamisperioodi kohta on mikrobioloogiliste loendite protsentiilide väärtused võrdsed "hea kvaliteedi" väärtustega I lisa veerus C või nendest paremad ⁽⁴⁾; ja
- 2) juhul kui suplusvees esineb lühiajalist reostust, siis tingimusel et:
 - i) võetakse tarvitusele vajalikke kvaliteedijuhtimise meetmeid, kaasa arvatud järelevalve, varajase hoiatamise süsteemid ja seire eesmärgiga vältida suplejate kokkupuudet reostusega, neid hoiatades või vajaduse korral suplemist keelates;
 - ii) võetakse vajalikke kvaliteedijuhtimise meetmeid reostuse põhjuste vältimiseks, vähendamiseks või kõrvaldamiseks ja
 - iii) proovide arv, mida ei võetud arvesse vastavalt artikli 3 lõikele 6 lühiajaliste reostuste tõttu viimase hindamisperioodi jooksul ei moodusta üle 15 % kogu proovide arvust selleks perioodiks koostatud seirekalendris või üle ühe proovi suplushooaja kohta, olenevalt sellest, kumb on suurem.

4. VÄGA HEA KVALITEET

Suplusveekogud klassifitseeritakse kvaliteedilt "väga heaks":

- 1) kui suplusvee kvaliteeti iseloomustavate andmete kogus viimase hindamisperioodi kohta on mikrobioloogiliste loendite protsentiilide väärtused võrdsed "väga hea kvaliteedi" väärtustega I lisa veerus B või nendest paremad; ja

⁽¹⁾ "Viimane hindamisperiood" tähendab viimast nelja suplushooaega või, vastavalt vajadusele, artikli 4 lõigetes 2 ja 4 sätestatud perioodi.

⁽²⁾ Konkreetsest veekogust kogutud mikrobioloogiliste andmete log₁₀ normaaljaotuse tihedusfunktsiooni protsentiili hindamise põhjal leitakse protsentiili väärtus järgmiselt:

i) Võetakse log₁₀ väärtus kõikidest bakteriaalsetest loenditest hinnatavas andmejärgestuses. (Kui saadakse nullväärtus, võetakse selle asemel log₁₀ väärtus analüüsimetodi minimaalsest avastamispäästest).

ii) Arvutatakse aritmeetiline keskmine log₁₀ väärtustest (μ).

iii) Arvutatakse standardhälve log₁₀ väärtustest (σ).

Andmete jaotuse tihedusfunktsiooni ülemine 90-protsentiili punkt tuletatakse järgmisest võrrandist: ülemine 90-protsentiil = antiloog ($\mu + 1,282 \sigma$).

Andmete jaotuse tihedusfunktsiooni ülemine 95-protsentiili punkt tuletatakse järgmisest võrrandist: ülemine 95-protsentiil = antiloog ($\mu + 1,65 \sigma$).

⁽³⁾ "Halvem" tähendab suuremat kontsentratsiooni väärtust väljendatuna pmü/100 ml.

⁽⁴⁾ "Parem" tähendab väiksemat kontsentratsiooni väärtust väljendatuna pmü/100 ml.

2) juhul kui suplusvees esineb lühiajalist reostust, siis tingimusel, et:

- i) võetakse vajalikke kvaliteedijuhtimise meetmeid, kaasa arvatud järelvalve, varajase hoiatamise süsteemid ja seire eesmärgiga vältida suplejate kokkupuudet reostusega, neid hoiatades või vajaduse korral suplemist keelates;
 - ii) võetakse vajalikke kvaliteedijuhtimise meetmeid reostuse põhjuste vältimiseks, vähendamiseks või kõrvaldamiseks ja
 - iii) proovide arv, mida ei võetud arvesse vastavalt artikli 3 lõikele 6 lühiajaliste reostuste tõttu viimase hindamisperioodi jooksul ei moodusta üle 15 % kogu proovide arvust selleks perioodiks koostatud seirekalendris või üle ühe proovi suplushooaja kohta, olenevalt sellest, kumb on suurem.
-

III LISA

SUPLUSVEE PROFIIL

1. Artiklis 6 nimetatud suplusvee profiil koosneb:

- a) suplusveekogu ja teiste kõnealuse suplusveekogu valgalas olevate pinnavete, mis võivad olla reostuse allikaks, füüsikalistest, geograafilistest ja hüdroloogilistest omadustest, mis on käesoleva direktiivi kohaldamisel asjakohased ning ette nähtud direktiivis 2000/60/EÜ;
- b) suplusveekogu ja suplejate tervist mõjutada võivate reostuse põhjuste kindlakstegemisest ja hindamisest;
- c) tsüanobakterite leviku võimalikkuse hindamisest;
- d) makrovetikate ja/või fütoplanktoni leviku võimalikkuse hindamisest;
- e) kui punktis b nimetatud hindamine näitab lühiajalise reostuse riski, järgmisest teabest:
 - võimaliku lühiajalise reostuse eeldatav iseloom, sagedus ja kestus,
 - üksikasjad reostuse teiste põhjuste kohta, kaasa arvatud nende suhtes tarvitusele võetud kvaliteedijuhtimise meetmed ning põhjuste kõrvaldamise ajakava,
 - lühiajaliste reostuste korral tarvitusele võetud kvaliteedijuhtimise meetmed ning selliste meetmete tarvitusele võtmise eest vastutavad organid ja nende kontaktandmed;
- f) seirepunkti asukoht.

2. Kui suplusveekogud on klassifitseeritud kvaliteedilt "headeks", "piisavateks" või "halbadeks", tuleb suplusvee profiil regulaarselt üle vaadata, et hinnata, kas mõni lõikes 1 nimetatud asjaoludest on muutunud. Vajaduse korral tuleb profiili ajakohastada. Ülevaatamise sagedus ja ulatus tuleb kindlaks määrata reostuse iseloomu ja tõsiduse põhjal. Käsitlema peab vähemalt järgmises tabelis toodud asjaolusid ja ülevaatomised peavad toimuma vähemalt tabelis määratud sagedusega.

Suplusvee klassifikatsioon	"Hea"	"Piisav"	"Halb"
Ülevaatamine peab toimuma vähemalt iga	4 aasta järel	3 aasta järel	2 aasta järel
Asjaolud, mida käsitletakse (lõike 1 punktid)	a) kuni f)	a) kuni f)	a) kuni f)

Kui suplusveekogu on eelmisel korral klassifitseeritud kvaliteedilt "väga heaks", tuleb suplusvee profiil üle vaadata ja vajaduse korral ajakohastada ainult juhul kui klassifikatsioon muutub "heaks", "piisavaks" või "halvaks". Ülevaatomisel tuleb käsitleda kõiki lõikes 1 toodud asjaolusid.

3. Kui suplusveekogus või selle läheduses toimuvad olulised ehitustööd või olulised muutused infrastruktuuris, tuleb vee profiili ajakohastada enne järgmise suplushooaja algust.
4. Vajaduse korral esitatakse lõike 1 punktides a ja b nimetatud informatsioon üksikasjalikul kaardil.
5. Profiilile võib olla lisatud või see võib sisaldada muud asjakohast teavet, kui pädev asutus peab seda vajalikuks.

IV LISA

SUPLUSVEE SEIRE

1. Vahetult enne iga suplushooaja algust tuleb võtta üks proov. Suplushooaja jooksul tuleb võtta ja analüüsida vähemalt nelja proovi, võttes arvesse eelpoolnimetatud proovi ning löike 2 tingimusi.
2. Suplushooaja jooksul tuleb võtta ja analüüsida ainult kolme proovi, juhul kui suplusveekogu:
 - a) suplushooaeg ei kesta üle 8 nädala või
 - b) asub eriliste geograafiliste piirangutega piirkonnas.
3. Proovivõtmise kuupäevad peavad olema jaotatud suplushooajale nii, et proovivõtmise kuupäevade vaheline aeg ei ületaks ühte kuud.
4. Lühiajalise reostuse korral võetakse üks täiendav proov, et kontrollida reostuse lõppemist. See proov ei kuulu suplusvee kvaliteeti iseloomustavate andmete kogusse.

Kui on vaja asendada arvesse mitte võetud proovi, võetakse täiendav proov 7 päeva pärast lühiajalise reostuse lõppu.

V LISA

MIKROBIOLOOGILISE ANALÜÜSI JAOKS VÕETUD PROOVIDE KÄITLEMISE EESKIRJAD**1. PROOVIVÕTU KOHT**

Võimaluse korral peaks proove võtma 30 sentimeetrit allpoolt veepinda vähemalt 1 meetri sügavuses vees.

2. PROOVIANUMATE STERILISEERIMINE

Proovianumad peavad:

- läbima steriliseerimise autoklaavis 121°C juures vähemalt 15 minutit või
- läbima kuivsteriliseerimise 160 °C ja 170 °C vahel vähemalt 1 tund või
- olema kiiritatud proovianumad, mis on saadud otse tootjalt.

3. PROOVIDE VÕTMINE

Proovianuma mahutavus sõltub vee hulgast, mida on vaja konkreetse näitaja testimiseks. Minimaalne mahutavus on üldiselt 250 ml.

Proovianumad peavad olema läbipaistvast ja värvitust materjalist (klaas, polüeteen või polüpropüleen)

Et vältida proovi juhuslikku saastumist peab proovivõtja proovianumate steriilsuse säilitamiseks kasutama aseptilist tehnikat. Kui seda tehakse nõuetekohaselt, ei ole vaja kasutada steriilseid vahendeid (nagu steriilsed kirurgikindad, tangide või proovivõtmise ridva kasutamine).

Proov tuleb proovil ja proovivõtu blanketil selgelt märgistada tindiga, mida ei saa kustutada.

4. PROOVIDE HOIUSTAMINE JA TRANSPORT ENNE ANALÜÜSIMIST

Veeproove peab kõikidel nende transportimise etappidel kaitsma valguse, eriti otsese päikesevalguse eest.

Proove tuleb kuni nende laboratooriumi toimetamiseni säilitada temperatuuril umbes 4°C kas jahutuskastis või külmikus (olenevalt kliimast). Kui transport laboratooriumi võtab tõenäoliselt rohkem kui 4 tundi aega, peab neid transportima külmikus.

Aeg proovi võtmise ja analüüsimise vahel peab olema võimalikult lühike. Soovitav on analüüsida proove samal tööpäeval. Kui see ei ole praktilistel põhjustel võimalik, peab proovi töötleva vähemalt 24 tunni jooksul. Vahepeal peab neid hoiustama pimedas kohas temperatuuril 4 °C ± 3 °C.

NÕUKOGU PÕHJENDUS

I. SISSEJUHATUS

Komisjon võttis oma ettepaneku ⁽¹⁾ uue suplusvee kvaliteedi direktiivi kohta vastu 2002. aasta oktoobris ja muudetud ettepaneku 2004. aasta aprillis.

Euroopa Parlament võttis oma arvamuse vastu 2003. aasta oktoobris esimesel lugemisel. ⁽²⁾

Majandus- ja sotsiaalkomitee võttis oma arvamuse vastu 2003. aasta juunis. ⁽³⁾

Regioonide komitee võttis oma arvamuse vastu 2003. aasta aprillis. ⁽⁴⁾

Nõukogu võttis vastu ühise seisukoha 20. detsembril 2004. aastal.

II. EESMÄRK

Uus direktiiv peaks tunnistama kehtetuks ja asendama direktiivi 76/160/EMÜ. Selle eesmärk on edendada rahva tervise kaitset suplusvee kvaliteedi standardite tugevdamise ja selle kvaliteedi juhtimise õigusliku raamistiku ajakohastamise teel. Direktiiv peaks eelkõige:

- täiendama direktiivi 2000/60/EÜ ("veepoliitika raamdirektiiv"),
- vähendama arvuliselt suplusvee kvaliteedi klassifitseerimiseks jälgitavaid näitajaid ja kehtestama uue klassifitseerimismeetodi,
- võtma arvesse ennetavaid juhtimismeetmeid, mitte üksnes statistilisi tulemusi,
- parandada üldsusele kättesaadavat suplusveealast teavet, sealhulgas suplusvee profiilide kaudu.

III. ÜHISE SEISUKOHA ANALÜÜS

1. Üldmärkused

Ühine seisukoht sisaldab enamikku Euroopa Parlamendi esimesel lugemisel esitatud muudatusi kas sõna-sõnalt, osaliselt või tähenduselt. Paljud muudatused siin siiski ei kajastu, kuna:

- esineb vastuolu asutamislepingu artikli 174 sõnastusega (muudatus 1),
- nõukogu ja komisjoni arvates oleks asjatult dubleeritud veepoliitika raamdirektiivi olemasolevaid nõudeid (muudatused 2 ja 58, 4, 16 ja 33), või
- nõukogu pidas neid ülearusteks ja segadust tekitada võivaiks (muudatused 6, 8 ja 12).

Ühine seisukoht sisaldab samuti paljusid teisi muudatusi. Järgmistes punktides kirjeldatakse sisulisi muudatusi. Lisaks on ühises seisukohas tehnilisi, teksti selgitavaid muudatusi ja muudatusi, mille eesmärk on tagada direktiivi üldine järjekindlus.

2. Eesmärk, reguleerimisala ja mõisted (artiklid 1 ja 2)

Artikli 1 lõige 1 on osaliselt kooskõlas Euroopa Parlamendi muudatusega 65. Nõukogu ei ole aga nõus laiendada kõnealuse direktiivi reguleerimisala supluste temaatikast väljapoole kohaldamiseks *muu huvitegevuse* valdkonnas. Seetõttu ei sisalda ühine seisukoht viiteid sellistele tegevustele ega inkorporeeri muudatusi 5, 7 ja 22.

Mõiste "suplusvesi" määratlus esineb siin artikli 1 lõikes 3, kuna see mõiste määrab kindlaks kõnealuse direktiivi reguleerimisala.

⁽¹⁾ ELT C 45 E, 25.2.2003, lk 127.

⁽²⁾ ELT C 82 E, 1.4.2004, lk 115.

⁽³⁾ ELT C 220, 16.9.2003, lk 39.

⁽⁴⁾ ELT C 244, 10.10.2003, lk 31.

Artikkel 2 inkorporeerib veepoliitika raamdirektiivis esitatud muud määratlused ning on kooskõlas Euroopa Parlamendi muudatusega 10. Selles on samuti määratletud muud peamised mõisted, nimelt “pädev asutus”, “alaline”, “suur hulk”, “reostus”, “ajutine reostus”, “tsüanobakterite levik”, “asjaomane üldsus”.

3. Seire (artikkel 3 ja lisad IV ja V)

Artikkel 3 on üldiselt kooskõlas Euroopa Parlamendi muudatustega 11, 52 ja 54, kuid lubab rohkem paindlikkust seirepunkti asukoha suhtes. Samuti sisaldab see sätteid lühiajalise reostuse kohta ja näeb ette samaväärsete meetodite ja eeskirjade kasutamise teatavatel tingimustel, millest mõnda võib selgitada komiteemenetluse käigus.

IV lisa sätestab proovivõtu tugevdatud miinimumnõuded võrreldes komisjoni esialgse ettepanekuga, eesmärgiga suurendada statistiliste meetodite usaldusväärsust. Selles võetakse ka arvesse ELi põhjaosas valdavuses olevaid erakordselt lühikesi suplushooaegu ja erilisi geograafilisi piiranguid (näiteks kaugeid saari). Enam ei eksisteeri otsest seost proovide võtmise sageduse ja klassifikatsiooni vahel.

V lisa on kooskõlas Euroopa Parlamendi muudatusega 35 ja osaliselt kooskõlas muudatusega 75.

4. Kvaliteedi hindamine (artikkel 4)

Ühises seisukohas tunnustatakse tavalise hindamisperioodina nelja suplushooaega, kuid liikmesriikidele sätestatakse ka võimalus teatavatel tingimustel valida 3 suplushooajaga periood. Siin märgitakse ära proovide minimaalne nõutav arv ja see, millistel asjaoludel võib suplusvett klassidesse jaotada või rühmitada.

5. Klassifikatsioon ja kvaliteedi seisund (artikkel 5 ning I ja II lisa)

Artikkel 5 inkorporeerib mitmed *olulised uuendused* võrreldes komisjoni esialgse ettepanekuga. Eelkõige peaks ta:

- lükkama edasi uue klassifitseerimisskeemi kohustusliku kohaldamise kuni aastani 2015 (et see oleks kooskõlas veepoliitika raamdirektiivi ajakavaga),
- kehtestama uue klassifikatsiooni (“piisav”), mis näeks ette olemasoleva direktiivi miinimumnõuetega vähemalt samal tasemel tervisekaitse ja oleks vaheastmeks “hea” või “väga hea” kvaliteedini jõudmisel, ja
- selgitama, millistel asjaoludel võiks suplusvett ajutiselt klassifitseerida “halva” kvaliteediga suplusveeks (kasutades sealhulgas sõnastust, mis vastaks Euroopa Parlamendi muudatuse 17 eesmärgile).

I lisas tuleks ette näha klassifitseerimine kahe *mikrobioloogilise näitaja* alusel. Muid reostusliike käsitlevad nõuded peaksid jääma samaks (artikkel 9), kuid ei tohiks mõjutada klassifitseerimist. Seetõttu ei inkorporeeri ühine sisukoht Euroopa Parlamendi muudatust 31.

I lisas nähakse ette nii 95 kui ka 90 protsentiilil põhinev hindamine. Selleks et vähendada väikest andmekogumit kasutades tekkida võivat statistiliste kõrvalekallete riski, peaksid klassifikatsioonide “väga hea” ja “hea” piirväärtused põhinema 95protsentiilisel hindamisel ja klassifikatsiooni “piisav” piirväärtused 90protsentiilisel hindamisel.

Sisevete ja rannikuvete hindamiseks kasutatakse erinevaid piirväärtusi. Praegu kättesaadavad teaduslikud tõendusmaterjalid viitavad sellele, et sama taseme mikrobioloogilise saaste olemasolu soolases vees kujutab endast tervisele suuremat riski kui magedas vees.

E veeru pealkiri on kooskõlas Euroopa Parlamendi muudatusega 57.

II lisa on kooskõlas Euroopa Parlamendi muudatuse 19 aluseks oleva üldpõhimõttega, kuna see sätestab, et *lühiajaline reostus* ei mõjuta suplusvee klassifikatsiooni, kui pädev asutus võtab vajalikud meetmed suplejate tervise kaitsmiseks.

6. Suplusvee profiil (artikkel 6 ja III lisa)

Ühises seisukohas selgitatakse, et kõrvuti asetsevad suplusveed peaksid omama ühtset profiili. Tunnustades sellega kaasnevat töökoormust, pikendatakse ühises seisukohas esimeste profiilide koostamise tähtaega ja kontrollimiste vahelist ajavahemikku.

III lisa on kooskõlas Euroopa Parlamendi muudatustega 32 ja 34.

7. Üldsuse kaasamine (artikkel 11)

Ühine seisukoht on osaliselt kooskõlas Euroopa Parlamendi muudatusega 20. Mõiste "asjaomane üldsus" määratlus artiklis 2 hõlmab selgelt huvitatud pooli kohalikul tasandil. Pidades silmas artiklit 18 ja direktiivi 2003/4/EÜ, on muudatuse ülejäänud osa üleliigne.

8. Üldsuse teavitamine (artikkel 12)

Ühine seisukoht koondab kõik üldsuse teavitamise üldnõuded kokku ühte artiklisse. Kõnealused nõuded on kooskõlas Euroopa Parlamendi muudatuste 15 ja 18 eesmärkidega.

Ühine seisukoht on osaliselt kooskõlas muudatuste 21, 23 ja 27 eesmärkidega (lugedes neid sätteid koos artikli 7 muudatusega 24), toetades märkide ja märguannete kasutamist ja nähes ette ühtlustatud normide vastuvõtmise selles valdkonnas komiteemenetluse abil (artikli 12 lõige 4 ja artikli 15 lõike 1 punkt b).

See on samuti kooskõlas muudatusega 26 ja osaliselt muudatusega 25 selles osas, et selles nõutakse, et teave oleks koheselt kättesaadav internetis.

9. Aruandlus ja kontroll (artikkel 14)

Nõukogu nõustub Euroopa Parlamendiga, et komisjon peaks kontrollima kõnealuse direktiivi rakendamist ja toimimist. Seetõttu on ühine seisukoht kooskõlas muudatuse 28 eesmärgiga. Sellele vaatamata määrab see kindlaks mõningad põhiküsimused, millele komisjoni aruanne peaks olema suunatud, eelkõige:

- epidemioloogilise uuringu tulemused, mille komisjon on kohustatud kiiresti läbi viima, et saada suuremat teadusel põhinevat kindlust eelkõige mageveekogus suplemisega seotud terviseriskide kohta,
- Maaailma Tervishoiuorganisatsiooni (WHO) soovitusel, mis vastaksid pigem klassifikatsioonile "hea" kui kõnealuse direktiivi miinimumnõuetele.

10. Komiteemenetlus (artiklid 15 ja 16)

Ühises seisukohas sisaldub säte, milles loetletakse tehnilised otsused, mida võib komiteemenetluse teel vastu võtta (artikkel 15).

Sellele vaatamata usub nõukogu, et nende otsuste vastuvõtmine peaks olema vabatahtlik, mitte kohustuslik. Nõukogu ei saa ka nõustuda viiruste kindlakstegemise uute näitajate lisamisega komiteemenetluse teel. Seetõttu ei inkorporeeri ühine sisukoht Euroopa Parlamendi muudatusi 29 ja 30.

11. Muu

Lisaks sisalduvad ühises seisukohas:

- erakorralistes olukordades võetavate meetmete lihtsustatud reeglid, mille ulatus on käesoleval ajal sama mis ülejäänud direktiivil (artikkel 7), ja
- nõue liikmesriikidele teostada asjakohast seiret ja võtta vajalikud korraldusmeetmed rahva tervise kaitsmiseks tsüanobakteriaalse riski vastu (artikkel 8).

IV JÄRELDUS

Nõukogu usub, et ühine seisukoht kujutab endast tasakaalustatud meetmete kogumit, mis võimaldaksid suplusvee kvaliteeti käsitlevate ühenduse eeskirjade tungivalt vajalikku ajakohastamist ja edendaksid rahva tervise kaitse taset etapiliselt ja mõistlikul viisil ilma asjaomaseid asutusi liigselt koormamata. Nõukogu ootab konstruktiivseid arutelusid Euroopa Parlamendiga käesoleva direktiivi peatseks vastuvõtmiseks.

NÕUKOGU ÜHINE SEISUKOHT (EÜ) Nr 15/2005,

22. detsember 2004,

eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu ... määrus (EÜ) nr .../2005, millega muudetakse ühispiiridel kontrolli järkjärgulise kaotamise kohta 14. juunil 1985. aastal sõlmitud Schengeni lepingu rakenduskonventsiooni osas, mis käsitleb liikmesriikides sõidukite registreerimistunnistuste väljaandmise eest vastutavate teenistuste juurdepääsu Schengeni infosüsteemile

(EMPs kohaldatav tekst)

(2005/C 111 E/02)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 71 lõike 1 punkti d,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust, ⁽¹⁾

pärast konsulteerimist regioonide komiteega,

toimides asutamislepingu artiklis 251 sätestatud korras ⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

(1) Nõukogu 29. aprilli 1999. aasta direktiivi 1999/37/EÜ sõidukite registreerimisdokumentide kohta ⁽³⁾ artikli 9 kohaselt abistavad liikmesriigid üksteist kõnealuse direktiivi rakendamisel ning võivad kahe- või mitmepoolselt vahetada teavet, eriti selleks, et vajaduse korral enne mis tahes sõiduki registreerimist kontrollida selle õiguslikku seisundit sõiduki eelnevalt registreerinud liikmesriigis. Selline kontrollimine võib toimuda eelkõige arvutivõrgu kaudu.

(2) Schengeni infosüsteem (edaspidi SIS), mis on loodud ühispiiridel kontrolli järkjärgulise kaotamise kohta 14. juunil 1985. aastal sõlmitud Schengeni lepingu 1990. aasta rakenduskonventsiooni ⁽⁴⁾ (edaspidi "1990. aasta Schengeni konventsioon") IV jaotise alusel ning integreeritud Euroopa Liitu vastavalt Euroopa Liidu lepingule ja Euroopa Ühenduse asutamislepingule lisatud protokollile, moodustab elektroonilise võrgu liikmesriikide vahel ja sisaldab muuhulgas andmeid varastatud, ebaseaduslikult omastatud või kaotatud mootorsõidukite kohta, mille mootori töömaht on üle 50 cm³. Vastavalt 1990. aasta Schengeni konventsiooni artiklile 100 sisestatakse

SISi andmed selliste mootorsõidukite kohta, mida otsitakse arestimiseks või kriminaalmenetluses tõendina kasutamiseks.

(3) Madalmaade Kuningriigi algatus eesmärgiga võtta vastu nõukogu otsus mootorsõidukitega seotud piiriülese toimega kuritegevuse tõkestamise kohta, ⁽⁵⁾ sisaldab SISi kasutamist mootorsõidukitega seotud kuritegude vastaste seaduste rakendamisstrateegia lahutamatu osana.

(4) Vastavalt 1990. aasta Schengeni konventsiooni artikli 101 lõikele 1 saavad SISi sisestatud andmetele juurdepääsu ja nende vahetu otsimise õiguse ainult asutused, kes vastutavad piirikontrolli eest ning muude politsei- ja tollikontrollide läbiviimise eest kõnealuses riigis ning nende kooskõlastamise eest.

(5) 1990. aasta Schengeni konventsiooni artikli 102 lõikes 4 sätestatakse, et põhimõtteliselt ei või andmeid halduslikel eesmärkidel kasutada.

(6) Selleks otstarbeks selgelt määratud ning liikmesriikides sõidukite registreerimistunnistuste väljaandmise eest vastutavatel teenistustel peaks olema juurdepääs SISi sisestatud andmetele mootorsõidukite kohta, mille mootori töömaht on üle 50 cm³, haagiste ja haagiselamute kohta, mille tühimass on üle 750 kg, ning sõidukite registreerimistunnistuste ja sõidukite numbrimärkide kohta, mis on varastatud, ebaseaduslikult omastatud, kaotatud või kehtetuks tunnistatud, et võimaldada neil kontrollida, kas neile registreerimiseks esitatud sõidukid on varastatud, ebaseaduslikult omastatud või kaotatud. Sel eesmärgil on vaja vastu võtta kõnealustele teenistustele nimetatud andmetele juurdepääsu võimaldavad eeskirjad ning võimaldada neil nimetatud andmete kasutamist halduslikel eesmärkidel sõidukite registreerimistunnistuste nõuetekohaseks väljaandmiseks.

⁽¹⁾ ELT C 110, 30.4.2004, lk 1.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 1. aprilli 2004. aasta arvamus (ELT C 103 E, 29.4.2004, lk 794) ja nõukogu ... otsus.

⁽³⁾ EÜT L 138, 1.6.1999, lk 57. Direktiivi on viimati muudetud komisjoni direktiiviga 2003/127/EÜ (ELT L 10, 16.1.2004, lk 29).

⁽⁴⁾ EÜT L 239, 22.9.2000, lk 19. Konventsiooni on viimati muudetud nõukogu määrusega (EÜ) nr 871/2004 (ELT L 162, 30.4.2004, lk 29).

⁽⁵⁾ ELT C 34, 7.2.2004, lk 18.

- (7) Liikmesriigid peaksid võtma vajalikud meetmed, et tagada vajadusel 1990. aasta Schengeni konventsiooni artikli 100 lõikes 2 sätestatud meetmete võtmine.
- (8) Euroopa Parlamendi 20. novembri 2003. aasta soovitus nõukogule teise põlvkonna Schengeni infosüsteemi (SIS II) kohta kirjeldab mitmeid olulisi probleeme ja kaalutlusi seoses SISi arendamisega, eelkõige seoses eraõiguslike asutuste, nagu sõidukite registreerimise teenistuste juurdepääsuga SISile.
- (9) Kui liikmesriikides sõidukite registreerimistunnistuste väljaandmise eest vastutavad teenistused ei ole riiklikud teenistused, tuleks juurdepääsu SISile võimaldada kaudselt, see tähendab 1990. aasta Schengeni konventsiooni artikli 101 lõikes 1 nimetatud asutuse vahendusel, kes vastutab kõnealuste liikmesriikide poolt vastavalt selle konventsiooni artiklile 118 võetud meetmete järgimise tagamise eest.
- (10) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiivi 95/46/EÜ üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta⁽¹⁾ ning 1990. aasta Schengeni konventsiooni sätetes sisalduvaid andmekaitse erieeskirju, mis täiendavad või selgitavad nimetatud direktiivis sätestatud põhimõtteid, kohaldavad liikmesriikides sõidukite registreerimistunnistuste väljaandmise eest vastutavad teenistused isikuandmete töötlemisel.
- (11) Kuna liikmesriigid ei suuda täiel määral saavutada käesoleva määruse eesmärki, milleks on liikmesriikides sõidukite registreerimistunnistuste väljaandmise eest vastutavate teenistustele SISile juurdepääsu andmine, et lihtsustada nende direktiivist 1999/37/EÜ tulenevate ülesannete täitmist, ning seda on SISi kui ühise infosüsteemi olemuse tõttu võimalik saavutada ainult ühenduse tasandil, võib ühendus võtta meetmeid kooskõlas asutamislepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuspõhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev määrus nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (12) Liikmesriikidel peaks olema piisavalt aega käesoleva määruse kohaldamiseks vajalike praktiliste meetmete võtmiseks.
- (13) Islandi ja Norra puhul kujutab käesolev määrus endast nende Schengeni *acquis*' sätete edasiarendamist, mis on seotud nõukogu 17. mai 1999. aasta otsuse 1999/437/EÜ (Euroopa Liidu Nõukogu ning Islandi Vabariigi ja Norra Kuningriigi vahel nimetatud kahe riigi Schengeni *acquis*' rakendamises, kohaldamises ja edasiarendamises osalemise kohta sõlmitud lepingu teatavate rakenduseeskirjade kohta)⁽²⁾ artikli 1 punktis g osutatud valdkonnaga.
- (14) Käesolevas määruks austatakse põhiõigusi ja peetakse kinni iseäranis Euroopa Liidu põhiõiguste hartaga tunnustatud põhimõtetest.
- (15) Käesolev määrus kujutab endast õigusakti, mis tuleneb Schengeni *acquis*'st või on sellega muul moel seotud 2003. aasta ühinemisakti artikli 3 lõike 2 tähenduses,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

1990. aasta Schengeni konventsiooni IV jaotisesse lisatakse järgmine artikkel:

“Artikkel 102a

1. Olenemata artikli 92 lõikest 1, artikli 100 lõikest 1, artikli 101 lõigetest 1 ja 2, artikli 102 lõigetest 1, 4 ja 5 on nõukogu 29. aprilli 1999. aasta direktiivis 1999/37/EÜ sõidukite registreerimisdokumentide kohta (*) nimetatud liikmesriikide teenistustel, kes vastutavad sõidukite registreerimistunnistuste väljaandmise eest, õigus juurdepääsule järgmistele Schengeni infosüsteemi sisestatud andmetele, kui selle ainus eesmärk on kontrollida, kas neile registreerimiseks esitatud sõidukid on varastatud, ebaseaduslikult omastatud või kaotatud:

- a) andmed varastatud, ebaseaduslikult omastatud või kaotatud mootorsõidukite kohta, mille mootori töömaht on üle 50 cm³;
- b) andmed varastatud, ebaseaduslikult omastatud või kaotatud haagiste ja haagiselamute kohta, mille tühimag on üle 750 kg;
- c) andmed varastatud, ebaseaduslikult omastatud, kaotatud või kehtetuks tunnistatud sõidukite registreerimistunnistuste ja sõidukite numbrimärkide kohta.

Kui lõikest 2 ei tulene teisiti, reguleeritakse iga liikmesriigi sise-riikliku õigusega nende teenistuste juurdepääsu nendele andmetele.

⁽¹⁾ EÜT L 281, 23.11.1995, lk 31. Direktiivi on muudetud määrusega (EÜ) nr 1882/2003 (ELT L 284, 31.10.2003, lk 1).

⁽²⁾ EÜT L 176, 10.7.1999, lk 31.

2. Lõikes 1 osutatud teenistustel, mis on riiklikud teenistused, on õigus vahetult otsida samas lõikes osutatud Schengeni infosüsteemi sisestatud andmeid.

Lõikes 1 nimetatud teenistustel, mis ei ole riiklikud teenistused, on õigus juurdepääsule samas lõikes nimetatud Schengeni infosüsteemi sisestatud andmetele ainult artikli 101 lõikes 1 osutatud asutuse vahendusel. Nimetatud asutusel on õigus vahetult otsida andmeid ja edastada need nimetatud teenistustele. Asjaomased liikmesriigid tagavad, et asjaomased teenistused ja nende töötajad on kohustatud austama neile asutuste poolt edastatud andmete lubatavale kasutamisele seatud mis tahes piiranguid.

3. Artikli 100 lõiget 2 ei kohaldata otsingule, mis on tehtud kooskõlas käesoleva artikliga. Info edastamist lõikes 1 osutatud teenistustelt politsei- või kohtuorganitele Schengeni infosüsteemis tehtud otsingu tulemusena ilmnenu kuriteo kahtluse korral reguleeritakse siseriikliku õigusega.

(*) ELT L 138, 1.6.1999, lk 57. Direktiivi on viimati muudetud komisjoni direktiiviga 2003/127/EÜ (ELT L 10, 16.1.2004, lk 29)."

Artikkel 2

1. Käesolev määrus jõustub kahekümnenal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

2. Määrust hakatakse kohaldama (*)

3. Nendes liikmesriikides, kus Schengeni *acquis*' SISi käsitlevaid sätteid veel ei kohaldata, hakatakse käesolevat määrust kohaldama kuus kuud pärast kuupäeva, mil nimetatud sätted jõustuvad nende liikmesriikide jaoks, nagu on täpsustatud kohaldatava menetluse kohaselt selleks vastu võetud nõukogu ... otsuses ...

4. Käesoleva määruse sisu muutub Norra jaoks siduvaks 270 päeva pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

5. Olenemata Norra ja Islandi Schengeniga ühinemise lepingu ⁽¹⁾ artikli 8 lõike 2 punktis c sätestatud teatamisnõuetest, peab Norra teatama nõukogule ja komisjonile enne lõikes 4 nimetatud kuupäeva, et põhiseadusest tulenevad nõuded käesoleva määruse sisu siduvaks muutmiseks on täidetud.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel,

Euroopa Parlamendi nimel
president

Nõukogu nimel
eesistuja

(*) Kuus kuud pärast käesoleva määruse avaldamist.

⁽¹⁾ EÜT L 176, 10.7.1999, lk 36.

NÕUKOGU PÕHJENDUS

SISSEJUHATUS

1. Komisjon edastas 3. septembril 2003. aastal nõukogule ettepaneku Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse kohta, millega muudetakse ühispiiridel kontrolli järkjärgulise kaotamise kohta 14. juunil 1985. aastal sõlmitud Schengeni lepingu rakenduskonventsiooni osas, mis käsitleb liikmesriikides sõidukite registreerimistunnistuste väljaandmise eest vastutavate teenistuste juurdepääsu Schengeni infosüsteemile.
2. Coreper kinnitas kõnealuse määruse eelnõud käsitleva poliitilise kokkuleppe 9. novembril 2004. Pärast juriidilist/keelelist läbivaatamist võttis nõukogu 22. detsembril 2004. aastal vastu ühise seisukoha.

MUUDATUSED

3. Parlament esitas oma arvamuse ⁽¹⁾ 1. aprillil 2004, tehes 10 muudatusettepanekut. ⁽²⁾
4. Kõik parlamendi poolt esitatud komisjonile vastuvõetavad muudatusettepanekud (muudatused nr. 1, 2, 3, 5, 6 ja 7) on teksti lisatud. Samuti on ühisesse seisukohta kaasatud muudatus 8, mis on kuulutatud komisjoni poolt mittevastuvõetavaks, ⁽³⁾ kuid mille suhtes on komisjoni talitused teatanud, et kõnealune muudatus on vastuvõetav.
5. Ülejäänud muudatused (muudatused 4, 10 ja 11), mis ei olnud komisjonile vastuvõetavad, ei ole ühisesse seisukohta kaasatud, kuna arvestatakse, et määruse senine eelnõu ei ole kõnealuste sätete jaoks õige ja piisav õiguslik alus.
6. Siiski on nõukogu muudatuse 4 suhtes teadlik asjaolust, et määruse senises eelnõus eeldatakse, et nõukogu otsuse eelnõu asjakohased sätteid osade Schengeni infosüsteemi uute funktsioonide, sealhulgas terrorismivastase võitluse kohta hakatakse kohaldama enne määruse jõustumist. Kuna nõukogu otsuse eelnõu suhtes on saavutatud kokkulepe ning enne kõnealuse otsuse eelnõu vastuvõtmist tuleb tühistada üksnes üks rahuldamata parlamentaarne reservatsioon, soovib nõukogu säilitada senise teksti. Kõnealune küsimus vaadatakse veel hoolikalt läbi teisel lugemisel, pidades silmas eespool nimetatud nõukogu otsuse eelnõu osas selleks ajaks tehtud edusamme.

⁽¹⁾ ELT C 103 E, 29.4.2004, lk 794.

⁽²⁾ Parlamendi esimese lugemise tulemus on esitatud dokumendis 7965/04 CODEC 485 SIRIS 49 COMIX 231.

⁽³⁾ Vt dokumenti 7965/04 CODEC 485 SIRIS 49 COMIX 231.

NÕUKOGU ÜHINE SEISUKOHT (EÜ) nr 16/2005,**24. jaanuar 2005,****Euroopa Parlamendi ja nõukogu ... direktiivi 2005/.../EÜ vastuvõtmiseks, millega muudetakse nõukogu direktiivi 76/115/EMÜ mootorsõidukite turvavööde kinnituspunkte käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta****(EMPs kohaldatav tekst)**

(2005/C 111 E/03)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 95,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust, ⁽¹⁾toimides asutamislepingu artiklis 251 sätestatud korras ⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Teadusuuringud on näidanud, et turvavööde ja turvasüsteemide kasutamine aitab oluliselt vähendada surmajuhude arvu ja vigastuste raskust õnnetusjuhtumi, isegi ümbermineku korral. Nende paigaldamine kõigile sõidukikategooriatele on kindlasti oluline samm edasi liiklusohutuse suurendamisel ning sellest tulenevalt elude päästmisel.
- (2) Turvavööde paigaldamine kõikidesse sõidukitesse võib tuua olulist ühiskondlikku kasu.
- (3) 18. veebruari 1986. aasta resolutsioonis liiklusõnnetuste vähendamise ühismeetmete kohta, mis on osa ühenduse liiklusohutuse programmist, ⁽³⁾ rõhutas Euroopa Parlament vajadust teha turvavööde kasutamine kohustuslikuks kõikidele reisijatele, sealhulgas lastele, välja arvatud ühissõidukites. Seetõttu tuleb turvavööde ja/või turvasüsteemide paigaldamisega seoses vahet teha ühistranspordi bussidel ja muudel sõidukitel.
- (4) Vastavalt nõukogu 6. veebruari 1970. aasta direktiivile 70/156/EMÜ liikmesriikide mootorsõidukite ja nende haagiste tüübikinnitusega seotud õigusaktide ühtlustamise kohta, ⁽⁴⁾ on alates 1. jaanuarist 1998 ühenduse tüübikinnitussüsteemi kohaldatud ainult kõigile uutele M1-kategooria sõidukitele. Seega peavad turvavööde

ja/või turvasüsteemide kinnituspunktid olema paigaldatud ainult nendesse sõidukitesse, mis vastavad direktiivi 76/115/EMÜ ⁽⁵⁾ sätetele.

- (5) Kuni ühenduse tüübikinnitussüsteem ei laiene kõikidele sõidukikategooriatele, tuleks liiklusohutuse huvides nõuda turvavööde ja turvasüsteemide kinnituspunktide paigaldamist ka muudesse kui M1-kategooria sõidukitesse.

- (6) Direktiivis 76/115/EMÜ juba sätestatakse kõik tehnilised eeskirjad ja haldusnormid, mis võimaldavad anda asjaomase tüübikinnituse muudele kui M1-kategooria sõidukitele. Seetõttu ei ole liikmesriikidel vaja kehtestada muid norme.

- (7) Alates komisjoni 17. juuni 1996. aasta direktiivi 96/38/EÜ, millega kohandatakse tehnika arenguga nõukogu direktiivi 76/115/EMÜ mootorsõidukite turvavööde kinnituspunktide kohta, jõustumisest on mitmed liikmesriigid juba teinud selles sisalduvad sätet kohustuslikuks ka muudele kui M1-kategooria sõidukitele. Tootjad ja nende tarnijad on seega välja töötanud asjakohase tehnoloogia.

- (8) Direktiivi 76/115/EMÜ tuleks vastavalt muuta.

- (9) Kuna liikmesriigid ei saa täiel määral saavutada käesoleva direktiivi eesmärki, nimelt liiklusohutuse parandamist turvavööde kohustusliku paigaldamise kehtestamisega teatava kategooria sõidukites, ning mis seetõttu on kavandatava meetme ulatuse tõttu paremini saavutatav ühenduse tasandil, võib ühendus võtta meetmeid kooskõlas asutamislepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei ole käesoleva direktiivi kohaldamisala laiem, kui on vajalik nimetatud eesmärgi saavutamiseks,

⁽¹⁾ ELT C 80, 30.3.2004, lk 8.⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 17. detsembri 2003. aasta aramus (ELT C 91 E), nõukogu 24. jaanuari 2004. aasta ühine seisukoht ja Euroopa Parlamendi seisukoht (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata).⁽³⁾ EÜT C 68, 24.3.1986, lk 35.⁽⁴⁾ EÜT L 42, 23.2.1970, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud komisjoni direktiiviga 2004/78/EÜ (ELT L 153, 30.4.2004, lk 103).⁽⁵⁾ EÜT L 24, 30.1.1976, lk 6. Direktiivi on viimati muudetud komisjoni direktiiviga 96/38/EÜ (ELT L 187, 26.7.1996, lk 95).

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 2

Artikkel 1

Direktiivi 76/115/EMÜ muutmine

Direktiivi 76/115/EMÜ muudetakse järgmiselt.

1. Artiklisse 2 lisatakse järgmine lõik:

“M2- ja M3-kategooria sõidukid liigitatakse klassidesse nagu need on määratletud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. novembri 2001. aasta direktiivi 2001/85/EÜ (mis käsitleb reisijateveoks mõeldud sõidukite, millel on lisaks juhiistmele rohkem kui kaheksa istekohta, erieskirju) (*) I lisa 2. jaos.

(*) EÜT L 42, 13.2.2002, lk 1.”

2. I lisa muudetakse järgmiselt:

a) punkt 1.9. jäetakse välja;

b) punkt 4.3.1. asendatakse järgmisega:

“4.3.1. M1-, M2- (III või B klass), M3- (III või B klass) ja N-kategooria sõidukid tuleb varustada turvavööde kinnituspunktidega vastavalt käesolevas direktiivis sätestatud nõuetele.”;

c) punkt 4.3.8. asendatakse järgmisega:

“4.3.8. Üksnes sõiduki seisu ajal kasutamiseks ettenähtud istmetele, samuti punktidega 4.3.1.–4.3.5. hõlmatud mis tahes sõiduki istmetele, ei nõuta turvavöö kinnituspunktide paigaldamist. Kui sõiduki sellised istmed on kinnituspunktidega varustatud, peavad need kinnituspunktid vastama käesoleva direktiivi sätetele.

Mis tahes kinnituspunkt, mis on ettenähtud kasutamiseks ainult puuetega isiku turvavöö jaoks, või mis tahes muu nõukogu 28. juuni 1977. aasta direktiivi 77/541/EMÜ (mootorsõidukite turvavööid ja turvasüsteeme käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta) (*) artiklis 2a nimetatud turvasüsteem ei pea vastama käesoleva direktiivi nõuetele, kui see on konstrueeritud ja valmistatud kooskõlas siseriiklike õigusaktide nõuetega, et tagada kõrgeim vajaliku ohutuse tase.

(*) ELT L 220, 29.8.1977, lk 95. Direktiivi on viimati muudetud 2003. aasta ühinemisaktiga.”

Puuetega inimestele kavandatud meetmed

Hiljemalt ... (*) vaatab komisjon läbi konkreetse korra ühtlustamiseks puuetega inimeste turvavööde kinnituspunktidele või muudele direktiivi 77/541/EMÜ artiklis 2a nimetatud turvasüsteemidele esitatavaid nõudeid olemasolevate rahvusvaheliste standardite ja siseriiklike õigusaktide nõuete põhjal, et tagada turvalisuse tase, mis on samaväärne käesolevas direktiivis sätestatud turvalisuse tasemega. Vajaduse korral esitab komisjon meetmete eelnõu. Käesoleva direktiivi muudatused võetakse vastu vastavalt direktiivi 70/156/EMÜ artiklile 13.

Artikkel 3

Rakendamine

1. Alates ..., (**) juhul kui turvavööde kinnituspunktid vastavad käesoleva direktiiviga muudetud direktiivi 76/115/EMÜ nõuetele:

a) ei keeldu liikmesriigid sõidukitüübiga seoses EÜ tüübikinnituse või siseriikliku tüübikinnituse andmisest;

b) ei keela liikmesriigid uute sõidukite registreerimist, müüki või kasutuselevõttu.

2. Alates ..., (***) juhul kui uute sõidukitüüpide turvavööde kinnituspunktid ei vasta käesoleva direktiiviga muudetud direktiivi 76/115/EMÜ nõuetele:

a) ei anna liikmesriigid enam EÜ tüübikinnitust;

b) keelduvad liikmesriigid siseriikliku tüübikinnituse andmisest.

3. Alates ..., (****) juhul kui turvavööde kinnituspunktid ei vasta käesoleva direktiiviga muudetud direktiivi 76/115/EMÜ nõuetele:

a) loevad liikmesriigid direktiivi 70/156/EMÜ artikli 7 lõike 1 kohaselt uute sõidukitega kaasas olevad vastavussertifikaadid kehtetuks;

b) keelavad liikmesriigid selliste uute sõidukite registreerimise, müügi või kasutuselevõtmise, välja arvatud juhul, kui tugineakse direktiivi 70/156/EMÜ artikli 8 lõike 2 sätetele.

(*) 24 kuud pärast artikli 4 lõikes 2 viidatud kuupäeva.

(**) Artikli 4 lõikes 2 viidatud kuupäev.

(***) Kuus kuud pärast lõikes 1 viidatud kuupäeva.

(****) 18 kuud pärast lõikes 1 viidatud kuupäeva.

Artikkel 4

Ülevõtmine

1. Liikmesriigid võtavad vastu ja avaldavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt (*) Liikmesriigid teatavad sellest viivitamata komisjonile.
2. Liikmesriigid kohaldavad neid norme alates (**)
3. Kui liikmesriigid need normid vastu võtavad, lisavad nad nendesse või nende normide ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.
4. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastuvõetud põhiliste siseriiklike õigusnormide tekstid.

Artikkel 5

Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 6

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, ...

Euroopa Parlamendi nimel
president

Nõukogu nimel
eesistuja

(*) Kuus kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumise kuupäeva.

(**) Kuus kuud ja üks päev pärast käesoleva direktiivi jõustumise kuupäeva.

NÕUKOGU PÕHJENDUS

I. SISSEJUHATUS

Komisjoni 20. juunil 2003 esitatud ettepanek direktiivi kohta ⁽¹⁾ põhineb EÜ asutamislepingu artiklil 95.

Euroopa majandus- ja sotsiaalkomitee esitas oma arvamuse ⁽²⁾ 10. detsembril 2003.

Euroopa Parlament esitas oma arvamuse esimesel lugemisel 17. detsembril 2003. ⁽³⁾

Nõukogu võttis 24. jaanuaril 2005. aastal vastu dokumendis 11933/04 sätestatud ühise seisukoha.

II. EESMÄRK

Ettepanud direktiivi eesmärk on muuta nõukogu 18. detsembri 1975. aasta direktiivi 76/115/EMÜ (mootorsõidukite turvavööde kinnituspunkte käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta), viimati muudetud komisjoni direktiiviga 96/38/EÜ, et kehtestada turvavööde paigaldamine mootorsõidukites, mis ei ole sõidua autod.

Kaks järgmist direktiivi käsitlevad samuti turvavööde paigaldamist sõidukites:

- nõukogu 22. juuli 1974. aasta direktiiv 74/408/EMÜ mootorsõidukite istmeid käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta, viimati muudetud direktiiviga 96/37/EÜ,
- nõukogu 28. juuni 1977. aasta direktiiv 77/541/EMÜ mootorsõidukite turvavöösid ja turvasüsteeme käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta, viimati muudetud komisjoni direktiiviga 2003/3/EÜ.

Selleks, et teha turvavööde paigaldamine kohustuslikuks kõikide sõidukite suhtes, on komisjon teinud ettepaneku muuta kõiki kolme direktiivi tehnilistel põhjustel samaaegselt.

Arvestades, et kavandavate meetmete lõppeesmärk on liiklusohutuse parandamine, tuleks direktiivid vastu võtta samaaegselt ja rakendada samal kuupäeval.

III. ÜHISE SEISUKOHA ANALÜÜS.

1. Üldosa

Ühehäälselt vastu võetud ühises seisukohas on nõukogu:

- muutnud artiklit 1, et lubada liikmesriikidel mitte kohaldada direktiivi sätteid, millega on kehtestatud nõuded puuetega inimestele mõeldud turvavööde ja turvasüsteemide kinnituspunktilede,
- lisanud uue artikli, milles kutsutakse komisjoni üles vaatama läbi konkreetset korda, et ühtlustada puuetega inimesi käsitlevaid nõudeid,
- edasi lükanud artiklis 2 esitatud jõustumise eri kuupäevi,
- tagasi lükanud 4 Euroopa Parlamendi muudatuse, mille eesmärk on artiklis 1 sätestatud kahepunktivöö kinnituspunktide paigaldamine küljega sõidu suunas olevatele istmetele reisibussides, kuna nõukogu jagab komisjoni arvamust igat liiki sõidukite küljega sõidu suunas olevate istmete ohtlikkuse kohta.

⁽¹⁾ Dokument 10887/03 ENT 114 CODEC 908.

⁽²⁾ ELT C 80, 30.3.2004, lk 8.

⁽³⁾ ELT C 91 E, 15.4.2004, lk 496.

2. Ühises seisukohas sisalduvad uued elemendid võrreldes komisjoni ettepanekuga

Artikkel 1, punkt 2

Komisjoni teksti on täiendatud erisätetega, mis käsitlevad puuetega inimestele mõeldud turvavööde ja turvasüsteemide kinnituspunkte, lubades kõnesolevate kinnituspunktide suhtes direktiivi tehniliste sätete kohaldamata jätmist.

Artikkel 2

Lisatud on uus artikkel, et kutsuda komisjoni üles esitama vajaduse korral meetmete eelnõu, et ühtlustada puuetega inimeste jaoks mõeldud turvavööde ja turvasüsteemide kasutamise suhtes kohaldatavaid siseriiklikke õigusakte.

Artikkel 3 (endine artikkel 2)

Kõik direktiivi rakendamisega seotud kuupäevad on lükatud edasi ja asendatud liikuvate kuupäevadega, mis lähtuvad käesoleva uue direktiivi vastuvõtmise kuupäevast.

IV. JÄRELDUS

Nõukogu võttis ühehäälselt vastu ühise seisukoha, mis on üldjoontes komisjoni ettepanekuga kooskõlas. Komisjoni ettepaneku peamised muudatused käsitlevad puuetega inimestele mõeldud turvavööde ja turvasüsteemide kinnituspunktide suhtes kohaldatavat vabastust ning käesoleva direktiivi kohandatud ülevõtmise ja jõustumise tähtpäevi.

NÕUKOGU ÜHINE SEISUKOHT (EÜ) nr 17/2005,**24. jaanuar 2005,****Euroopa Parlamendi ja nõukogu ... direktiivi 2005/.../EÜ vastuvõtmiseks, millega muudetakse nõukogu direktiivi 77/541/EMÜ mootorsõidukite turvavöösid ja turvasüsteeme käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta****(EMPs kohaldatav tekst)**

(2005/C 111 E/04)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 95,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust, ⁽¹⁾toimides asutamislepingu artiklis 251 sätestatud korras ⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Teadusuuringud on näidanud, et turvavööde ja turvasüsteemide kasutamine aitab oluliselt vähendada surmajuhude arvu ja vigastuste raskust õnnetusjuhtumi, isegi ümbermineku korral. Nende paigaldamine kõigile sõidukikategooriatele on kindlasti oluline samm edasi liiklusohutuse suurendamisel ning sellest tulenevalt elude päästmisel.
- (2) Turvavööde paigaldamine kõikidesse sõidukitesse võib tuua olulist ühiskondlikku kasu.
- (3) 18. veebruari 1986. aasta resolutsioonis liiklusõnnetuste vähendamise ühismeetmete kohta, mis on osa ühenduse liiklusohutuse programmist, ⁽³⁾ rõhutas Euroopa Parlament vajadust teha turvavööde kasutamine kohustuslikuks kõikidele reisijatele, sealhulgas lastele, välja arvatud ühissõidukites. Seetõttu tuleb turvavööde ja/või turvasüsteemide paigaldamisega seoses vahet teha ühistranspordi bussidel ja muudel sõidukitel.
- (4) Vastavalt nõukogu 6. veebruari 1970. aasta direktiivile 70/156/EMÜ liikmesriikide mootorsõidukite ja nende haagiste tüübikinnitusega seotud õigusaktide ühtlustamise kohta, ⁽⁴⁾ on alates 1. jaanuarist 1998 ühenduse

tüübikinnitussüsteemi kohaldatud ainult kõigile uutele M1-kategooria sõidukitele. Seega peavad turvavööd ja/või turvasüsteemid olema paigaldatud vaid nendes sõidukites, mis vastavad direktiivi 77/541/EMÜ ⁽⁵⁾ sätetele.

- (5) Kuni ühenduse tüübikinnitussüsteem ei laiene kõikidele sõidukikategooriatele, tuleks liiklusohutuse huvides nõuda turvavööde ja turvasüsteemide paigaldamist ka muudesse kui M1-kategooria sõidukitesse.
- (6) Direktiivis 77/541/EMÜ juba sätestatakse kõik tehnilised eeskirjad ja haldusnormid, mis võimaldavad anda asjaomase tüübikinnituse muudele kui M1-kategooria sõidukitele. Seetõttu ei ole liikmesriikidel vaja kehtestada muid norme.
- (7) Alates komisjoni 17. juuni 1996. aasta direktiivi 96/36/EÜ, millega kohandatakse tehnika arenguga mootorsõidukite turvavöösid ja turvasüsteeme käsitlevat nõukogu direktiivi 77/541/EMÜ, ⁽⁶⁾ jõustumisest on mitmed liikmesriigid juba teinud selles sisalduvad sätted kohustuslikuks ka muudele kui M1-kategooria sõidukitele. Tootjad ja nende tarnijad on seega välja töötanud asjakohase tehnoloogia.
- (8) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. novembri 2001. aasta direktiiv 2001/85/EÜ (mis käsitleb reisijateveoks mõeldud sõidukite, millel on lisaks juhiistmele rohkem kui kaheksa istekohta, erieeskirju) ⁽⁷⁾ võimaldab piiratud liikumisvõimega isikutel nagu näiteks puuetega inimesed sissepääsu kaheksat või enam istet sisaldavatesse, reisijateveoks kasutatavatesse sõidukitesse. See on vajalik, et liikmesriigid saaksid lubada selliste turvavööde ja turvasüsteemide paigaldamist, mis ei ole kooskõlas direktiivi 77/541/EMÜ tehniliste nõuetega, kuid mis on spetsiaalselt välja töötatud eesmärgiga kaitsta kõnealuseid inimesi asjaomastes sõidukites.

⁽¹⁾ ELT C 80, 30.3.2004, lk 10.⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 17. detsembri 2003. aasta arvamus (ELT C 91 E, 15.4.2004, lk 491), nõukogu 24. jaanuari 2004. aasta ühine seisukoht ja Euroopa Parlamendi ... seisukoht (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata).⁽³⁾ EÜT C 68, 24.3.1986, lk 35.⁽⁴⁾ EÜT L 42, 23.2.1970, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud komisjoni direktiiviga 2004/78/EÜ (ELT L 153, 30.4.2004, lk 103).⁽⁵⁾ EÜT L 220, 29.8.1977, lk 95. Direktiivi on viimati muudetud 2003. aasta ühinemisaktiga.⁽⁶⁾ EÜT L 178, 17.7.1996, lk 15.⁽⁷⁾ EÜT L 42, 13.2.2002, lk 1.

(9) Direktiivi 77/541/EMÜ tuleks vastavalt muuta.

(10) Kuna liikmesriigid ei saa täiel määral saavutada käesoleva direktiivi eesmärki, nimelt liiklusohutuse parandamist turvavööde kohustusliku paigaldamise kehtestamisega teatava kategooria sõidukites, ning mis seetõttu on kavandatava meetme ulatuse tõttu paremini saavutatav ühenduse tasandil, võib ühendus võtta meetmeid kooskõlas asutamislepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei ole käesoleva direktiivi kohaldamisala laiem, kui on vajalik nimetatud eesmärgi saavutamiseks,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Direktiivi 77/541/EMÜ muutmine

Direktiivi 77/541/EMÜ muudetakse järgmiselt.

1. Lisatakse artikkel 2a:

“Artikkel 2a

1. Siseriikliku õiguse kohaselt võivad liikmesriigid lubada selliste turvavööde või turvasüsteemide paigaldamist, mis ei ole hõlmatud käesoleva direktiiviga, juhul kui need on kasutamiseks puuetega inimestele.

2. Liikmesriigid võivad samuti jätta käesoleva direktiivi kohaldamisalast välja turvasüsteemid, mis peavad vastama Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2001/85/EÜ (mis käsitleb reisijateveoks mõeldud sõidukite, millel on lisaks juhiistmele rohkem kui kaheksa istekohta, erieeskirju) (*) VII lisa sätetele.

3. Käesoleva direktiivi I lisa punkti 3.2.1. nõudeid ei kohaldata lõigetega 1 ja 2 hõlmatud turvavööde ja turvasüsteemide suhtes.

(*) EÜT L 42, 13.2.2002, lk 1.”

2. Artiklisse 9 lisatakse järgmine lõik:

“M2- ja M3-kategooria sõidukid liigitatakse klassidesse nagu need on määratletud direktiivi 2001/85/EÜ I lisa 2. jaos.”

3. I lisa muudetakse järgmiselt:

a) punkti 3.1. joonealune märkus jäetakse välja;

b) punkt 3.1.1. asendatakse järgmisega:

“3.1.1. Välja arvatud üksnes seisvas sõidukis kasutamiseks ettenähtud istmed, peavad M1-, M2- (III või B klass), M3- (III või B klass) ja N-kategooria sõidukite istmed olema varustatud käesoleva direktiivi nõuetele vastavate turvavööde ja/või turvasüsteemidega.

M2- või M3- kategooriasse kuuluvatesse I, II või A klassi sõidukitesse võivad olla paigaldatud turvavööd ja/või turvasüsteemid, juhul kui need vastavad käesoleva direktiivi nõuetele.”

Artikkel 2

Puuetega inimestele kavandatud meetmed

Hiljemalt ... (*) vaatab komisjon läbi konkreetse korra ühtlustamiseks puuetega inimeste turvavöödele või muudele direktiivi 77/541/EMÜ artiklis 2a nimetatud turvasüsteemidele esitatavaid nõudeid olemasolevate rahvusvaheliste standardite ja siseriiklike õigusaktide nõuete põhjal, et tagada turvalisuse tase, mis on samaväärne käesolevas direktiivis sätestatud turvalisuse tasemega. Vajaduse korral esitab komisjon meetmete eelnõud. Käesoleva direktiivi muudatused võetakse vastu vastavalt direktiivi 70/156/EMÜ artiklile 13.

Artikkel 3

Rakendamine

1. Alates ..., (**) juhul kui turvavööd ja turvasüsteemid vastavad käesoleva direktiiviga muudetud direktiivi 77/541/EMÜ nõuetele:

a) ei keeldu liikmesriigid sõidukitüübiga seoses EÜ tüübibikinnituse või siseriikliku tüübibikinnituse andmisest;

b) ei keela liikmesriigid uute sõidukite registreerimist, müüki või kasutuselevõttu.

2. Alates ..., (***) juhul kui uute sõidukitüüpide turvavööd ja turvasüsteemid ei vasta käesoleva direktiiviga muudetud direktiivi 77/541/EMÜ nõuetele:

a) ei anna liikmesriigid enam EÜ tüübibikinnitust;

b) keelduvad liikmesriigid siseriikliku tüübibikinnituse andmisest.

(*) 24 kuud pärast artikli 4 lõikes 2 viidatud kuupäeva.

(**) Artikli 4 lõikes 2 viidatud kuupäev.

(***) Kuus kuud pärast lõikes 1 viidatud kuupäeva.

3. Alates ..., (*) juhul kui turvavööd ja turvasüsteemid ei vasta käesoleva direktiiviga muudetud direktiivi 77/541/EMÜ nõuetele:

- a) loevad liikmesriigid direktiivi 70/156/EMÜ artikli 7 lõike 1 kohaselt uute sõidukitega kaasas olevad vastavussertifikaadid kehtetuks;
- b) keelavad liikmesriigid selliste uute sõidukite registreerimise, müügi või kasutuselevõtmise, välja arvatud juhul, kui tugineakse direktiivi 70/156/EMÜ artikli 8 lõike 2 sätetele.

Artikkel 4

Ülevõtmine

1. Liikmesriigid võtavad vastu ja avaldavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt (**) Liikmesriigid teatavad sellest viivitamata komisjonile.
2. Liikmesriigid kohaldavad neid norme alates (***)
3. Kui liikmesriigid need normid vastu võtavad, lisavad nad nendesse või nende normide ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

4. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastuvõetud põhiliste siseriiklike õigusnormide tekstid.

Artikkel 5

Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 6

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel,

Euroopa Parlamendi nimel
president

Nõukogu nimel
eesistuja

(*) 18 kuud pärast lõikes 1 viidatud kuupäeva.

(**) Kuus kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumise kuupäeva.

(***) Kuus kuud ja üks päev pärast käesoleva direktiivi jõustumise kuupäeva.

NÕUKOGU PÕHJENDUS

I. SISSEJUHATUS

Komisjoni poolt 20. juunil 2003 esitatud ettepanek direktiivi kohta ⁽¹⁾ põhineb EÜ asutamislepingu artiklil 95.

Euroopa majandus- ja sotsiaalkomitee esitas oma arvamuse ⁽²⁾ 10. detsembril 2003.

Euroopa Parlament lõpetas esimese lugemise ja esitas arvamuse 17. detsembril 2003. ⁽³⁾

24. jaanuaril 2005. aastal võttis nõukogu vastu dokumendis 11934/04 sätestatud ühise seisukoha.

II. EESMÄRK

Kavandatava direktiivi eesmärk on muuta 28. juuni 1977. aasta direktiivi 77/541/EMÜ, mootorsõidukite turvavöösid ja turvasüsteeme käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta, viimati muudetud komisjoni direktiiviga 2003/3/EÜ, et kehtestada turvavööde paigaldamine mootorsõidukites, mis ei ole sõidua autod.

Turvavööde paigaldamist sõidukitesse käsitlevad ka järgmised kaks direktiivi:

- nõukogu 22. juuli 1974. aasta direktiiv 74/408/EMÜ, mootorsõidukite istmeid käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta, viimati muudetud komisjoni direktiiviga 96/37/EÜ,
- Nõukogu 18. detsembri 1975. aasta direktiiv 76/115/EMÜ, mootorsõidukite turvavööde kinnituspunkte käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta, viimati muudetud komisjoni direktiiviga 96/38/EÜ.

Selleks, et teha turvavööde paigaldamine kohustuslikuks kõikide sõidukite suhtes, on komisjon teinud ettepaneku muuta tehnilistel põhjustel kolme direktiivi korraga.

Võttes arvesse, et kavandatava meetme lõppeesmärk on liiklusohutuse parandamine, tuleks direktiivid vastu võtta samal ajal ja rakendada samal kuupäeval.

III. DOKUMENDIS 11934/04 SÄTESTATUD ÜHISSEISUKOHA ANALÜÜS.

1. Üldosa

Ühehäälselt vastu võetud ühisseisukohas on nõukogu:

- muutnud artiklit 1 nii, et lubada liikmesriikidel loobuda direktiivi sätete kohaldamisest puuetega inimestele ettenähtud turvavööde ja turvasüsteemide suhtes,
- lisanud uue artikli, milles kutsutakse komisjoni läbi vaatama konkreetset korda, et ühtlustada nõudeid puuetega inimeste suhtes,
- artiklis 2 edasi lükanud eri jõustumistähtpäevad,
- tagasi lükanud Euroopa Parlamendi muudatuse artikli 1 kohta, mis käsitleb kahepunktivööde paigaldamist reisibusside küljega sõidu suunas olevatele istmetele, kuna nõukogu jagab komisjoni vaateid küljega sõidu suunas olevate istmete ohtlikkuse suhtes igat liiki sõidukites.

⁽¹⁾ Dokument 10886/03 ENT 113 CODEC 907.

⁽²⁾ ELT C 80, 30.3.2004, lk 10.

⁽³⁾ ELT C 91 E, 15.4.2004, lk 491.

2. Ühisseisukohas sisalduvad uued elemendid võrreldes komisjoni ettepanekuga

Artikkel 1, punkt 1

Komisjoni tekst on asendatud uuega, mis lubab puuetega inimestele ettenähtud turvavööde ja turvasüsteemide suhtes direktiivi tehniliste sätete kohaldamisest loobuda.

Artikkel 2

On lisatud uus artikkel, mis kutsub komisjoni esitama vajaduse korral meetmete kava, et ühtlustada puuetega inimestele ettenähtud turvavöösid ja turvasüsteeme käsitlevaid siseriiklikke õigusakte.

Artikkel 3 (endine artikkel 2)

Kõik direktiivi jõustumist käsitlevad kuupäevad on edasi lükatud ja asendatud liikuvate kuupäevadega, mis sõltuvad käesoleva uue direktiivi vastuvõtmise kuupäevast.

IV. JÄRELDUS

Ühisseisukoht, mis on üldiselt kooskõlas komisjoni ettepanekuga, on nõukogus ühehäälselt vastu võetud. Peamised komisjoni ettepanekusse tehtud muudatused käsitlevad lubatud erandit puuetega inimestele ettenähtud turvavööde ja turvasüsteemide suhtes ning käesoleva direktiivi ülevõtmise ja jõustumise tähtpäevi.

NÕUKOGU ÜHINE SEISUKOHT (EÜ) nr 18/2005,**24. jaanuar 2005,****Euroopa Parlamendi ja nõukogu ... direktiivi 2005/.../EÜ vastuvõtmiseks, millega muudetakse nõukogu direktiivi 74/408/EMÜ, mis käsitleb mootorsõidukite istmeid, nende kinnituspunkte ja peatugesid****(EMPs kohaldatav tekst)**

(2005/C 111 E/05)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 95,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust, ⁽¹⁾toimides asutamislepingu artiklis 251 sätestatud korras ⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Teadusuuringud on näidanud, et turvavööde ja turvasüsteemide kasutamine aitab oluliselt vähendada surmajuhude arvu ja vigastuste raskust õnnetusjuhtumi, isegi ümbermineku korral. Nende paigaldamine kõigile sõidukikategooriatele on kindlasti oluline samm edasi liiklusohutuse suurendamisel ning sellest tulenevalt elude päästmisel.
- (2) Turvavööde paigaldamine kõikidesse sõidukitesse võib tuua olulist ühiskondlikku kasu.
- (3) 18. veebruari 1986. aasta resolutsioonis liiklusõnnetuste vähendamise ühismeetmete kohta, mis on osa ühenduse liiklusohutuse programmist, ⁽³⁾ rõhutas Euroopa Parlament vajadust teha turvavööde kasutamine kohustuslikuks kõikidele reisijatele, sealhulgas lastele, välja arvatud ühissõidukites. Seetõttu tuleb turvavööde ja/või turvasüsteemide paigaldamisega seoses vahet teha ühistranspordi bussidel ja muudel sõidukitel.
- (4) Vastavalt nõukogu 6. veebruari 1970. aasta direktiivile 70/156/EMÜ liikmesriikide mootorsõidukite ja nende haagiste tüübikinnitusega seotud õigusaktide ühtlustamise kohta, ⁽⁴⁾ on alates 1. jaanuarist 1998 ühenduse tüübikinnitussüsteemi kohaldatud ainult kõigile uutele M1-kategooria sõidukitele. Seega peavad istmed, istmete kinnituspunktid ja peatoed olema paigaldatud vaid nendes sõidukites, mis vastavad direktiivi 74/408/EMÜ sätetele. ⁽⁵⁾

- (5) Kuni ühenduse tüübikinnitussüsteem ei laiene kõikidele sõidukikategooriatele, tuleks liiklusohutuse huvides nõuda turvavööde kinnituspunktidega ühilduvate istmete ja nende kinnituspunktide paigaldamist ka muudesse kui M1-kategooria sõidukitesse.

- (6) Direktiivis 74/408/EMÜ juba sätestatakse kõik tehnilised eeskirjad ja haldusnormid, mis võimaldavad anda asjaomase tüübikinnituse muudele kui M1-kategooria sõidukitele. Seetõttu ei ole liikmesriikidel vaja kehtestada muid norme.

- (7) Alates komisjoni 17. juuni 1996. aasta direktiivi 96/37/EÜ, millega kohandatakse nõukogu direktiivi 74/408/EMÜ ⁽⁶⁾ tehnika arenguga, jõustumisest on mitmed liikmesriigid juba teinud selles sisalduvad sätted kohustuslikuks ka muudele kui M1-kategooria sõidukitele. Tootjad ja nende tarnijad on seega välja töötanud asjakohase tehnoloogia.

- (8) Teadusuuringud on näidanud, et küljega sõidu suunas olevatele istmetele ei ole võimalik paigaldada turvavööid, mis tagaksid reisijate turvalisuse samal tasemel kui näoga sõidusuunas olevate istmete puhul. Ohutuse tagamiseks on vaja keelata selliste istmete kasutamine teatud sõidukikategooriates.

- (9) Direktiivi 74/408/EMÜ tuleks vastavalt muuta.

- (10) Kuna liikmesriigid ei saa täiel määral saavutada käesoleva direktiivi eesmärki, nimelt liiklusohutuse parandamist turvavööde kohustusliku paigaldamise kehtestamisega teatava kategooria sõidukites, ning mis seetõttu on kavandatava meetme ulatuse tõttu paremini saavutatav ühenduse tasandil, võib ühendus võtta meetmeid kooskõlas asutamislepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei ole käesoleva direktiivi kohaldamisala laiem, kui on vajalik nimetatud eesmärgi saavutamiseks,

⁽¹⁾ ELT C 80, 30.3.2004, lk 6.⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 17. detsembri 2003. aasta arvamus (ELT C 91 E, 15.4.2004, lk 487), nõukogu 24. jaanuari 2004. aasta ühine seisukoht ja Euroopa Parlamendi ... seisukoht (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata).⁽³⁾ EÜT C 68, 24.3.1986, lk 35.⁽⁴⁾ EÜT L 42, 23.2.1970, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud komisjoni direktiiviga 2004/78/EÜ (ELT L 153, 30.4.2004, lk 103).⁽⁵⁾ EÜT L 221, 12.8.1974, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud 2003. aasta ühinemisaktiga.⁽⁶⁾ EÜT L 186, 25.7.1996, lk 28.

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

sõiduki esiosa suunas selliselt, et istme vertikaalne sümmeetriatasand moodustab väikesema kui $+10^\circ$ või -10° nurga sõiduki vertikaalse sümmeetriatasandi suhtes.

Artikkel 1

Direktiivi 74/408/EMÜ muutmine

Direktiivi 74/408/EMÜ muudetakse järgmiselt.

1. Artiklit 1 muudetakse järgmiselt:

a) lõikesse 1 lisatakse järgmine lõik:

“M2- ja M3-kategooria sõidukid liigitatakse klassidesse nagu need on määratletud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. novembri 2001. aasta direktiivi 2001/85/EÜ (mis käsitleb reisijateveoks mõeldud sõidukite, millel on lisaks juhiistmele rohkem kui kaheksa iste-kohta, erieskirju) (*) I lisa 2. jaos.

(*) EÜT L 42, 13.2.2002, lk 1.”

b) lõige 2 asendatakse järgmisega:

“2. Käesolevat direktiivi ei kohaldata seljaga sõidu suunas olevate istmete suhtes.”

2. Lisatakse järgmine artikkel:

“Artikkel 3a

1. Küljega sõidu suunas olevate istmete paigaldamine on keelatud M1-, N1-, M2- (III või B klass) ja M3- (III või B klass) kategooria sõidukites.

2. Lõiget 1 ei kohaldata kiirabiautode ega direktiivi 70/156/EMÜ artikli 8 lõike 1 esimeses taandes loetletud sõidukite suhtes.”

3. II lisa muudetakse järgmiselt:

a) punkt 1.1 asendatakse järgmisega:

“1.1. Käesoleva lisa nõudeid ei kohaldata seljaga sõidu suunas olevate istmete ega nendele istmetele kinnitatud mis tahes peatugede suhtes.”

b) punkt 2.3. asendatakse järgmisega:

“2.3. Iste — ühele täiskasvanule mõeldud ühes tükis konstruktsioon koos istmekattega, mis võib, aga ei tarvitse olla sõiduki kerega lahutamatult ühendatud. Terminiga tähistatakse nii üksikistet kui ühele isikule mõeldud pinkistme osa.

Olenevalt sõidu suunast määratletakse iste järgmiselt:

2.3.1. Näoga sõidu suunas olev iste — iste, mida saab kasutada siis, kui sõiduk sõidab ja mis on näoga

2.3.2. Seljaga sõidu suunas olev iste — iste, mida saab kasutada siis, kui sõiduk sõidab ja mis on näoga sõiduki tagaosa suunas selliselt, et istme vertikaalne sümmeetriatasand moodustab väikesema kui $+10^\circ$ või -10° nurga sõiduki vertikaalse sümmeetriatasandi suhtes.

2.3.3. Küljega sõidu suunas olev iste — iste, mille paigutus sõiduki vertikaalse sümmeetriatasandi suhtes ei vasta punktides 2.3.1 või 2.3.2 esitatud määratlustele.”;

c) punkt 2.9. jäetakse välja.

4. III lisa punkt 2.5 asendatakse järgmisega:

“2.5. Iste — ühele või mitmele täiskasvanule sõidukis kasutamiseks mõeldud konstruktsioon koos istmekatte ja kinnitustega, mis tavaliselt on ühendatud sõiduki kerega.

Olenevalt sõidu suunast määratletakse iste järgmiselt:

2.5.1. Näoga sõidu suunas olev iste — iste, mida saab kasutada siis, kui sõiduk sõidab ja mis on näoga sõiduki esiosa suunas selliselt, et istme vertikaalne sümmeetriatasand moodustab väikesema kui $+10^\circ$ või -10° nurga sõiduki vertikaalse sümmeetriatasandi suhtes.

2.5.2. Seljaga sõidu suunas olev iste — iste, mida saab kasutada siis, kui sõiduk sõidab ja mis on näoga sõiduki tagaosa suunas selliselt, et istme vertikaalne sümmeetriatasand moodustab väikesema kui $+10^\circ$ või -10° nurga sõiduki vertikaalse sümmeetriatasandi suhtes.

2.5.3. Küljega sõidu suunas olev iste — iste, mille paigutus sõiduki vertikaalse sümmeetriatasandi suhtes ei vasta punktides 2.5.1 või 2.5.2 esitatud määratlustele.”

5. IV lisa muudetakse järgmiselt:

a) punkt 1.1 asendatakse järgmisega:

“1.1. Käesolevas lisa sätestatud nõudeid kohaldatakse N1-, N2- ja N3-kategooria sõidukite suhtes ning M2- ja M3-kategooria sõidukite suhtes, mida III lisa ei hõlma. Väljaarvatud punkti 2.5. sätteid, kohaldatakse neid nõudeid kõikide sõidukikategooriate küljega sõidu suunas olevate istmete suhtes.”;

b) punkt 2.4. asendatakse järgmisega:

“2.4. Kõik istmed, mida saab kallutada ettepoole või millel on kokkuklapitavad seljatoed, peavad tavaasendis automaatselt lukustuma. Käesolevat nõuet ei kohaldata istmete suhtes, mis on paigaldatud I, II või A klassi M2- või M3- kategooria sõidukite ratastoolidele ettenähtud kohtadele.”

Artikkel 2

Rakendamine

1. Alates ..., (*) juhul kui istmed, nende kinnituspunktid ja peatoed vastavad käesoleva direktiiviga muudetud direktiivi 74/408/EMÜ nõuetele:

- a) ei keeldu liikmesriigid sõidukitüübiga seoses EÜ tüübikinnituse või siseriikliku tüübikinnituse andmisest;
- b) ei keela liikmesriigid uute sõidukite registreerimist, müüki või kasutuselevõttu.

2. Alates ..., (**) juhul kui uute sõidukitüüpide istmed, nende kinnituspunktid ja peatoed ei vasta käesoleva direktiiviga muudetud direktiivi 74/408/EMÜ nõuetele:

- a) ei anna liikmesriigid enam EÜ tüübikinnitust;
- b) keelduvad liikmesriigid siseriikliku tüübikinnituse andmisest.

3. Alates..., (***) juhul kui istmed, nende kinnituspunktid ja peatoed ei vasta käesoleva direktiiviga muudetud direktiivi 74/408/EMÜ nõuetele:

- a) loevad liikmesriigid direktiivi 70/156/EMÜ artikli 7 lõike 1 kohaselt uute sõidukitega kaasas olevad vastavussertifikaadid kehtetuks;
- b) keelavad liikmesriigid selliste uute sõidukite registreerimise, müügi või kasutuselevõtmise, välja arvatud juhul, kui tugineakse direktiivi 70/156/EMÜ artikli 8 lõike 2 sätetele.

Artikkel 3

Ülevõtmine

1. Liikmesriigid võtavad vastu ja avaldavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt (***) Liikmesriigid teatavad sellest viivitamata komisjonile.
2. Liikmesriigid kohaldavad neid norme alates (****)
3. Kui liikmesriigid need normid vastu võtavad, lisavad nad nendesse või nende normide ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.
4. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastuvõetud põhiliste siseriiklike õigusnormide tekstid.

Artikkel 4

Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 5

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel,

Euroopa Parlamendi nimel

Nõukogu nimel

president

eesistuja

(*) Artikli 3 lõikes 2 viidatud kuupäev.

(**) Kuus kuud pärast lõikes 1 viidatud kuupäeva.

(***) 18 kuud pärast lõikes 1 viidatud kuupäeva.

(****) Kuus kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumise kuupäeva.

(*****) Kuus kuud ja üks päev pärast käesoleva direktiivi jõustumise kuupäeva.

NÕUKOGU PÕHJENDUS

I. SISSEJUHATUS

Komisjoni 20. juunil 2003 esitatud ettepanek direktiivi kohta ⁽¹⁾ põhineb EÜ asutamislepingu artiklil 95.

Euroopa majandus- ja sotsiaalkomitee esitas oma arvamuse ⁽²⁾ 10. detsembril 2003.

Euroopa Parlament esitas oma arvamuse esimesel lugemisel 17. detsembril 2003. ⁽³⁾

Nõukogu võttis 24. jaanuaril 2005. aastal vastu dokumendis 11935/04 sätestatud ühise seisukoha.

II. EESMÄRK

Ettepanud direktiivi eesmärk on muuta nõukogu 22. juuli 1974. aasta direktiivi 74/408/EMÜ (mootorsõidukite istmeid käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta), viimati muudetud komisjoni direktiiviga 96/37/EÜ, et kehtestada turvavööde paigaldamine mootorsõidukites, mis ei ole sõiduautod.

Kaks järgmist direktiivi käsitlevad samuti turvavööde paigaldamist sõidukites:

- nõukogu 28. juuni 1977. aasta direktiiv 77/541/EMÜ mootorsõidukite turvavöösid ja turvasüsteeme käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta, viimati muudetud komisjoni direktiiviga 2003/3/EÜ,
- nõukogu 18. detsembri 1975. aasta direktiiv 76/115/EMÜ mootorsõidukite turvavööde kinnituspunkte käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta, viimati muudetud komisjoni direktiiviga 96/38/EÜ.

Selleks, et teha turvavööde paigaldamine kohustuslikuks kõikide sõidukite suhtes, on komisjon teinud ettepaneku muuta kõiki kolme direktiivi tehnilistel põhjustel samaaegselt.

Arvestades, et kavandatavate meetmete lõppeesmärk on liiklusohutuse parandamine, tuleks direktiivid vastu võtta samaaegselt ja rakendada samal kuupäeval.

III. DOKUMENDIS 7418/04 SÄTESTATUD ÜHISE SEISUKOHA ANALÜÜS.

1. Üldosa

Ühehäälselt vastu võetud ühises seisukohas on nõukogu:

- muutnud artiklit 1, kaasates klappistmed direktiivi reguleerimisalasse ja lisades määratlused erinevate istumissuundade liigitamiseks,
- edasi lükanud artiklis 2 esitatud jõustumise eri kuupäevi,
- tagasi lükanud kolm Euroopa Parlamendi muudatust:
 - Euroopa Parlamendi muudatus nr 3, mis teeb ettepaneku luua uus põhjendus 8a, mis käsitleb küljega sõidu suunas olevate istmetega läbi viidavate katsete läbiviitamist komisjoni poolt, lükati tagasi, kuna nõukogu ei pea enamate katsete läbiviimist vajalikuks, et järeldusele jõuda, et küljega sõidu suunas olevad istmed on reisijatele ohtlikud igat liiki sõidukites,
 - Euroopa Parlamendi muudatused nr 1 ja 2, mis piiravad artiklis 1 sätestatud keeldu paigaldada küljega sõidu suunas olevaid istmeid teatud kategooria mootorsõidukites, lükati tagasi, kuna nõukogu jagab komisjoni muret reisijate ohutuse pärast külgistmete ära keelamise osas igat liiki sõidukites.

⁽¹⁾ Dokument 10888/03 ENT 115 CODEC 909

⁽²⁾ ELT C 80, 30.3.2004, lk 6.

⁽³⁾ ELT C 91 E, 15.4.2004, lk 487.

2. Ühises seisukohas sisalduvad uued elemendid võrreldes komisjoni ettepanekuga

Artikkel 1, punkt 1

Viite direktiivi mittekohaldamise kohta "klappistmetele" välja jätmine.

Punkt 2

- Liikmesriikide kohustus keelata küljega sõidu suunas olevate istmete paigaldamine on viidud artiklisse 2, mis käsitleb rakendamist,
- küljega sõidu suunas olevate istmete keelu kohaldamisala on ära selgitatud.

On lisatud kaks uut punkti (punktid 3 ja 4), et määratleda istmete eri suundi: näoga sõidu suunas olevad istmed, seljaga sõidu suunas olevad istmed ja küljega sõidu suunas olevad istmed.

Punkt 5 (endine punkt 3)

Uus lõik täpsustab, et automaatse lukustussüsteemi nõuet klappistmete suhtes ei kohaldata nende klappistmete suhtes, mis on paigaldatud I, II või A klassi (linnaliinibussid) M2- või M3- kategooria sõidukite ratastoolidele ettenähtud kohtadele.

Artikkel 2

Kõik direktiivi rakendamisega seotud kuupäevad on lükatud edasi ja asendatud liikuvate kuupäevadega, mis lähtuvad käesoleva uue direktiivi vastuvõtmise kuupäevast.

IV. JÄRELDUS

Nõukogu võttis ühehäälselt vastu ühise seisukoha, mis on üldjoontes komisjoni ettepanekuga kooskõlas. Komisjoni ettepaneku peamised muudatused käsitlevad ühelt poolt klappistmete kaasamist käesoleva direktiivi reguleerimisalasse ja teiselt poolt istmete eri suundade määratlusi. Lisaks on kohandatud käesoleva direktiivi ülevõtmise ja jõustumise tähtpäevi.
